

Roihuvuoren seurakunnan lehti

Kiikari

2010

Kesä

Tervetuloa, kesä!

Seurakunnan kesä on
tapahtumia täynnä

Kiikarissa

Mikä sinusta tulee isona?

LUKUVUODEN PÄÄTTYMINEN käynnistää monien nuorten kohdalla opiskelupaikan tai työn etsinnän.

Opiskelupaikan valinta ja ammattiopinnot ovat Suomessa perinteisesti määritelleet tarkasti henkilön tulevan työuran raamit. Sitä vastoin esimerkiksi Yhdysvalloissa ei ole koskaan ollut harvinaista, että ihmiset vaihtavat uraa kerran tai kaksi-kin työvuosiensa aikana. Vieraillessani Amerikan luterilaisen kirkon suurimmassa työntekijäseminaarissa kohtasin opiskelijoita, joiden joukossa oli entinen poliisi, insinööri ja opettaja. Nämä olivat nelikymppisinä aloittaneet teologian opinnot.

Uran vaihtoon on useimmiten ohjannut kysynnän ja tarjonnan laki. Työ saattaa loppua. Nopean teknisen kehityksen vuoksi joitakin perinteikkaita ammatteja ei ole enää olemassa. Nykyään syyt toiselle uralle suuntautumiseen ovat yhä useammin henkilökohtaisia. Yllättäviä ratkaisuja tehdään vielä yli viisikymppisinäkin. Ratkaisun taustalta saattaa löytyä esimerkiksi halu tehdä hyvää. Ei ole harvinaista, että vielä kuusikymppisinä lähdetään toiselle puolelle maapalloa lähetystyön tai kehitysyhteistyön projekteihin.

Kirkossa on aina puhuttu Jumalan johduksesta ja rohkaistu etsimään sitä. Johdukseen luottamisessa ei kysymys ole kohtalonuskosta vaan rohkeutta lisäävästä luottamuksesta Jumalaan. Uskallan tehdä valintoja, sillä tapahtuipa mitä tahansa, Jumala johdattaa sittenkin ja elämäni on hänen kädessään. – Ihminen päättää, mutta Jumala säätää.

Mielenkiintoisen työuran tehnyt ystäväni totesi taannoin, että hänen elämässään kaikki tärkeät haasteet ovat tulleet vastaan yllättäen. Eri tahoilla hankitut tiedot, taidot ja kokemus ovat olleet uusiin kutsuihin vastaamisen välttämättömiä edellytyksiä, mutta elämänuran suuret linjat eivät ole syntyneet hänen omalla piirustuspöydällään. Tämä on myös oma kokemukseni.

On hyvä, että emme voi nähdä kovin kauas tulevaisuuteen ja suunnitella elämäämme loppuun saakka. Kaikessa haurauudessaan ihmisen elämä on sittenkin monia yllätyksiä sisältävä seikkailu. Valintoja on tehtävä – nuorena ja vanhana – harkiten, mutta rohkeasti. Elämä on sittenkin ”korkeammassa kädessä”.

Timo Pekka Kaskinen
päätoimittaja
kirkkoherra

Verkostoidu Taivaan Isän kanssa. Haemme palvelukseen osa-aikaisia projektipäälliköitä.

Asetu nyt seurakuntavaaliehdokkaaksi.

Ensimmäinen kerta.

seurakuntavaalit.fi

Pistä tikku ristiin

Seurakuntavaalit luovat kirkon demokratiaperustan. Vaaleissa seurakuntien 16 vuotta täyttäneet jäsenet valitsevat luottamushenkilöt, jotka käyttävät seurakunnissa ylintä päätösvaltaa. Ensi syksyn seurakuntavaaleissa Roihuvuoren seurakuntaan valitaan 14 seurakuntaneuvoston ja 5 yhteisen kirkkovaltuuston jäsentä toimikaudelle 2011–2014. Vaalien ennakkoonestys 1.–5.11. ja varsinaiset vaalipäivät isänpäivänä 14. ja 15.11.

Asettumalla ehdokkaaksi voit konkreettisella tavalla vaikuttaa asioiden kulkuun kirkossa. Ehdokkaaksi toivotaan monenlaisista eri taustoista tulevia ja eri-ikäisiä ihmisiä – näin luottamushenkilöt edustavat mahdollisimman laajasti kaikkia seurakuntalaisia. Seura-

kuntavaalien ehdokasasettelu on käynnissä ja se päättyy 15.9.2010.

Kuka ja miten voi asettua ehdolle?

- tavallinen kristitty – 18 vuoden ikä, konfirmaatio ja kirkon jäsenyys riittävät ehdokkuuteen
- ajatteleva ihminen – kirkossa saa käyttää omia aivojaan
- yhdessä toimija – vaikuttaminen on myös muiden kuulemista
- mielipiteensä puolustaja – joskus tarvitaan muutosta
- rohkea näkijä – mistä seurakunnassa leikataan, mihin panostetaan?

Asettuaksesi ehdokkaaksi toimi seuraavasti:

- Kysy seurakunnastasi (esimerkik-

si seurakuntatoimistosta p. 09 2340 5700 tai nykyisiltä luottamushenkilöiltä) mitä ehdokaslistoja vaaleihin on tulossa ja etsi niistä itsellesi sopiva.

- Jos löydät sopivat ehdokaslistan, ota yhteyttä ehdokaslistan asiamieheen ja ilmoita kiinnostuksestasi asettua ehdokkaaksi.

- Jos sopivaa listaa ei löydy, voit perustaa oman listan keräämällä kymmenen oman seurakunnan äänioikeutettua jäsentä valitsijayhdistykseksi.

- Omalle listalle kannattaa rekrytoida mahdollisimman paljon hyviä ehdokkaita. Suhteellinen vaalitapa suosii suuria listoja.

- Päästyäsi virallisesti ehdokkaaksi, aloita vaalityö: verkostoidu, osallistu, kerro tavoitteistasi, näy!

Seurakuntaneuvosto – mikä, missä ja milloin?

Roihuvuoren seurakuntaneuvoston kokoukset ovat yleensä arki-iltaisina 10–12 kertaa vuodessa seurakunnan eri toimipisteissä. Kokouksessa käydään läpi, keskustellaan ja päätetään seurakunnan asioista. Tämän lisäksi luottamus-

henkilö voi osallistua seurakuntaneuvoston perustamiin pienempiin työryhmiin, jotka keskittyvät pohtimaan seurakunnan strategiaa, taloutta, viestintää tai henkilöstöasioita. Seurakuntaneuvoston jäsenenä voit siis olla mukana valit-

semassa seurakunnan työntekijöitä, suunnittelemassa sen tarjoamaa toimintaa – ja olla mukana päättämässä sen tulevaisuudesta!

Lisää tietoa vaaleista:
www.seurakuntavaalit.fi
ja www.ensimmainenkerta.fi

Kiikari
2010

Roihuvuoren
seurakunnan lehti

Toimitus
Tulisuontie 2
00820 Helsinki
p. 09 2340 5700
fax. 09 2340 5701

Päätoimittaja
Timo Pekka Kaskinen
p. 09 2340 5700

Toimitussihteeri
Johanna Luumi
johanna.luumi@evl.fi

Toimituskunta:
Anna-Mari Kaskinen,
Marko Anttila (nuoret ja kuvatoimitus),
Arja Vaulas (Laaajasalon aluetyö),
Marko Mattila (Roihuvuoren aluetyö)
Päivi Meriläinen (lapset)

Ilmoitusmarkkinointi
Jaana Mehtälä
020 754 2309
040 509 4962
jaana.mehtala@kotimaa.fi

Kustantaja:
Kustannus-Osakeyhtiö
Kotimaa

Paino:
Suomen Lehtiyhtymä, Tuusula
2010

Painosmäärä: 12.000 kpl
Jakelu: Itella

**Seuraava Kiikari ilmestyy
9.9.2010**

Petteri Mannermaa on Laajarannan kesäisäntä

Roihuvuoren seurakunnan perinteikäs Laajaranta avautuu tänä kesänä uusille käyttäjäryhmille. Vieraita vastaanottaa Laajarannan kesäisänäksi valittu Petteri Mannermaa, seurakuntamme entinen nimikkolähetti.

Kesäisäntä odottaa alkavaa kesäkautta avoimin mielin. Hän toivoo, että monet uudet ihmiset löytävät Laajarannan kesätarjonnasta jotain sopivaa.

– On hyvä, että Laajarannan ovet ovat kesällä auki. On se niin hieno paikka.

Kesäiltoina rantsauna lämpiää. Sunnuntai-iltaisin vietetään Kesäilta Laajarannassa- tapahtumia, joihin pyritään saamaan vierailevia esiintyjiä. Illat on tarkoitettu kaikenikäisille, lapsiperheille on omaa ohjelmaa. Musiikilla on illoissa tärkeä sijansa. Juhannusaattona vietetään kaiken kansan juhannusjuhlaa.

Petteri Mannermaalla on luontaiset edellytykset toimia kesäisäntänä: hän on koulutukseltaan musiikin opettaja. Hänen instrumenttinsa ovat klarinetti ja saksofoni. Koko perhe harrastaa musiikkia. Mannermaan perheestä saakin helposti koottua kokonaisen orkesterin: perheeseen kuuluvat opettaja Anu-vaimon lisäksi lapset Kanerva, Ukko, Lumi, Aletta ja Oula.

Tällä hetkellä Petteri Mannermaa opiskelee teologiaa Helsingin yliopistossa. Aikaisemmin hän on työskennellyt Inkerin kirkon palveluksessa, muun muassa diakonina. Inkerin kirkossa diakoni tarkoittaa alemmaa pappisvirkaa. Mannermaan perhe on asunut vuoden Siperiassa ja kaksi vuotta Pietarissa, jossa Petteri työskenteli Johannes Kastajan seurakunnan palveluksessa.

Petteri toivoo voivansa jatkaa käyntejä Pietarissa, tutuiksi ja rakkaiksi käyneiden seurakuntalaisten luona. Ensi kesänä Laajarannassa nähdään Johannes Kastajan seurakunnan jo edesmenneen jäsenen, kuvataiteilija Viktor Jofinin näyttely.

Anna-Mari Kaskinen

Petteri Mannermaa: Tervetuloa Laajarannan kesään!

Huvilatunnelmaan – kurkistus Laajarannan suveen

Perinteiset juhannusjuhlat

Juhlat alkavat juhannusaattona pe 25.6. klo 18 lipunnostolla. Juhannuspuheen jälkeen makkaranpaistoa ja muurinpohjaletuilla herkuteltua sekä rentoa yhdessäoloa rantanuotion loimussa. Saunat lämpiämässä.

Mukana runoilija Anna-Mari Kaskinen ja kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen.

Kesäilta Laajarannassa

Heti juhannuksen jälkeen alkavat Kesäillat Laajarannassa. Sunnuntaisin klo 18–19.30 pidettävät illat on tarkoitettu niin lapsille kuin aikuisille. Lasten hoitajana toimii päiväkerho- ja iltapäiväkerhonohjaaja Heidi Laakso. Iltojen isäntä on Petteri Mannermaa. Hänen lisäksi illoissa on mukana mielenkiintoisia vierailijoita ja tuttuja seurakunnan työntekijöitä, musiikkia ja yhteislaulua. Aurinkoisina kesäiltoina on mukava olla ulkona – välillä nuotiotulenkin ääressä. Sadekaan ei haittaa – keltaiseen kesähuvilaan mahtuu iso joukko viettämään iltaa. Kesäkahviosta saa suolaista ja makeaa iltapalaa, ilta päättyy iltakahveihin.

Työntekijät mukana illoissa: 4.7. pastori Harri Ruskeepää, 11.7. pastori Arja Vaulas ja Kanttori Tomi Kujansuu, 18.7. kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen, 25.7. kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen ja kanttori Tomi Kujansuu, 1.8. pastori Arja Vaulas ja 8.8. kappalainen Kari Laaksonen.

Sauna lämpiämässä

Suosittu miesten- ja naisten saunat jatkuvat Laajarannassa koko kesän. Kesäkuun alusta juhannukseen saunat lämpimänä miehille keskiviikkoisin klo 14.30–20 ja naisille torstaisin klo 14.30–20. Juhannuksen jälkeen klo 16–20. Saunailtojen yhteydessä juhannuksen jälkeen Laajarannassa on kahvio auki klo 16–20, iltahartaus klo 19. Sauna suljettu 2.–15.8.

Huom! Laajarantaa voi myös kysyä kirkollisia toimituksia varten seurakuntatoimistosta ma, ti, to ja pe klo 10–14 ja ke klo 12–18 p. 09-2340 5702.

Esittelyssä Tuula Hakkarainen, Kiikarin piirroskuvien tekijä

Kiikarin uutena piirtäjänä aloittaa Tuula Hakkarainen. Hän on Roihuvuoren seurakunnan pitkäaikainen toimija.

Tuulalla on takana monenlaisia taideopin-toja. Hän suhtautuu työskentelyynsä innostuneesti mutta vaatimattomasti.

– Ei minun kuvieni ja muiden kyhäelmiäni kanssa ole mitään ihmeellistä. Katselena vain sil-

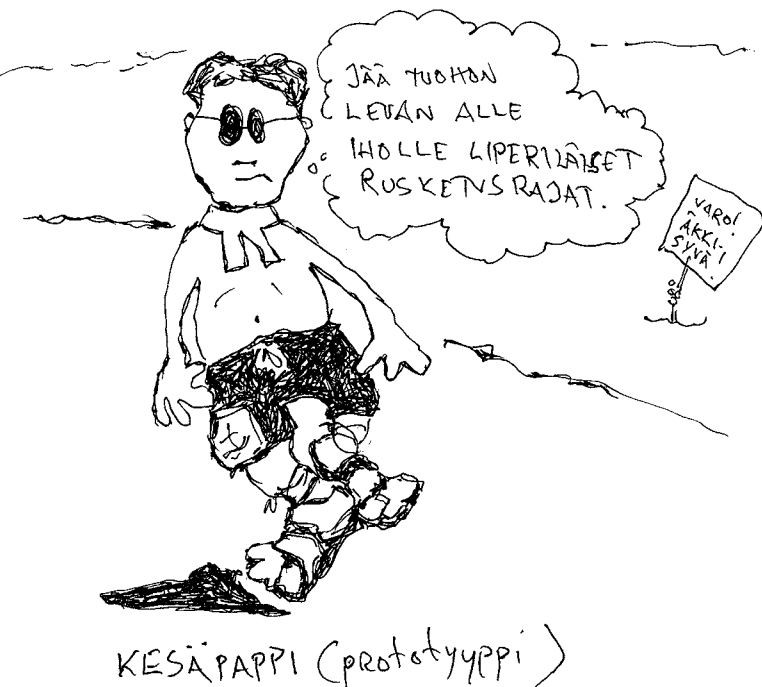
milläni ja annan ajatelmieni jättää oman hiilikädenjälkensä, hän tuumaa.

– Tyhjän paperin ääressä joskus pohdin, onko ihmismieli sitenkään ”tabula rasa” vai ”tabula negra”. Piirtäessään ihminen voi raapustaa tyhjälle paperille sen mikä päähän jää. Se on tärkeää. Ja näin hän voi jakaa muillekin oman kokemuksensa.

Välillä Tuula Hakkarainen asuu poissa Helsingistä. Roihuvuoreen ja kotikirkkoon oli hyvä palata.

– Tiilinen kotikirkko tuossa yhä pönötti, kuten tänäänkin.

Anna-Mari Kaskinen

Usko tai älä!

Katekumenaattitoiminta käynnistyi Roihuvuoressa

Seurakuntamme ensimmäinen katekumenaattiryhmä aloitti helmikuun alussa kevätkauden mittaisen yhteisen matkan **Usko tai älä** -nimisenä. Kuulostaa oppineelta ja urauurtavalta, mutta mistä oikein olikaan kysymys?

Katekumenaatin toimintaidea on yksinkertainen. Kyseessä on jumalanpalveluselämän ja kirkkovuoden kierron varaan rakentuva pienryhmätoiminta, jossa kuljetaan yhdessä pääsääntöisesti noin vuoden mittainen, neljän jumalanpalveluksen jaksottama matka. Katekumenaattiryhmä koostuu etsijöistä, heidän rinnallaan kulkevista kokeneista matkakumppaneista, maallikko-ohjaajasta sekä ryhmän taustatukea toimivasta papista. Ryhmän koostumisissa käsitellään uskon ja elämän kysymyksiä ja jaetaan niihin liittyviä ryhmäläisten kokemuksia luottamuksellisessa, toisia kunnioittavassa ja erilaiset mielipiteet sallivassa hengessä. Vastauksia etsitään ryhmän jäsenten esittämiin kysymyksiin. Näin jokainen ryhmä muodostuu omannäköiseen. Valmista opetussuunnitelmaa ei noudateta.

Juuret syvällä

Katekumenaatin juuret ovat syvällä kristikunnan perinteessä. Ne ulottuvat aina alkukirkon aikaan toiselle vuosisadalle. Kristityiksi kääntyneille annettavan kasteopetuksen

Marko Anttila

Marja Heimala-Pelkonen: Matkakumppanina olemiseen sisältyy aktiivista läsnäoloa, hiljaista kuulostelua ja toisilta oppimista.

tarve synnytti tuolloin toimintamallin, jolla aikuisia ohjattiin kirkon yhteyteen. Hätätöille ei kasteoppilaan osa soveltunut, sillä tie kasteelle oli noin 3 vuoden mittainen. Katekumenaatti -nimitys tulee opettamista, tiennäyttämistä ja ohjaamista merkitsevistä kreikan sanasta katekein.

Alamäki ja uusi tuleminen

Erityisesti kristinuskon Rooman valtakunnassa saama virallisen uskonnon asema ja lapsikasteen yleistyminen johtivat kehitykseen, jossa katekumenaatti ensin lyheni paaston ajan mittaiseksi ja keskiajalle tultaessa hiipui kokonaan pois.

Katekumenaatin uusi nousu al-

koi katolisen kirkon piiristä Lyonin hiippakunnasta vuonna 1955. Vatikaanin toisen kirkolliskokouksen myötä (1962-65) toimintamalli levisi katolisen kirkon piirissä, siten Englannin ja Pohjois-Amerikan muihin kirkkoihin ja myöhemmin monien Länsi-Euroopan maiden kirkkoihin. Suomeen katekumenaatti rantautui vuonna 2006 Ruotsista, josta niin monet hyvät asiat ovat aikaisemminkin maamme saapuneet.

Vastaus aikamme haasteeseen

Katekumenaatin uusi tuleminen ei ole sattumaa. Se on vastaus haasteeseen, jonka taustalla ovat erityisesti jälkiteollisissa yhteiskun-

nissa vaikuttavat megatrendit, kuten auktoriteettiuskon heikkeneminen, moniarvoistuminen, tasa-arvon ja yksilöllisyyden korostuminen, kirkosta etääntyminen ja eroaminen sekä kirkon jäsenyyden kokeminen enemmän muodolliseksi ja kulttuuriseksi kuin kestäväksi elämän perustaksi. Kirkkojen piirissä ymmärrettiin, että ihmisten hengellinen etsintä ja tarpeet eivät ole kadonneet mihinkään. Ne tulee kuitenkin tässä ajassa kohdata tavalla, joka ottaa aidosti ja vakavasti huomioon eri tavoin ajattelevien, elämänhistorialtaan ja elämäntilanteeltaan erilaisten aikuisten ihmisten omat kysymykset ja elämäkokemukset. Ei tule tyytyä tarjoamaan val-

miita vastauksia kysymyksiin, joita kukaan ei esitä.

Uusi ryhmä käynnistyy syksyllä

Tänä keväänä Roihuvuoressa koontunut katekumenaattiryhmä jouduttiin käytännön syistä tiivistämään neljän kuukauden mittaiseksi. Tämän pilottiryhmän kokemuksia hyödyntäen lähdetään ensi syksynä uudelle, syksystä seuraavan vuoden toukokuuhun kestävälle täysimittaiselle katekumenaattimatalle. Asiasta kiinnostuneet saavat tarkempaa tietoa Kiikarin syysnumerosta ja seurakunnan internet-sivuilta.

Lauri Kopponen

Lisätietoa katekumenaatista löytyy kirkkohallituksen sivuilta: <http://evl.fi/aikuinenusko.nsf/start>

Marko Anttila

Matkakumppanina Usko tai älä -ryhmässä

Ensimmäinen kokoontuminen oli jännittävä. Oli talvi, oli pimeää, lumista, kylmää ja tuulista. Odottelin kirkon kerkohuoneiden edessä ryhmäläisiä. Tuleeko ketään? Tulee, tulee väkeä, mutta kaikki kymmenen menevät

Timo Pekka Koskinen

viereisen huoneen raamatturyhmään. Kerhosiiven käytävä on taas hiljainen. Sitten tulee joku autolla, joku lastenvaunuja työntäen ja joku reippain askelin hyyttävää vastatuulta uhmaten Tulisuohtielä. Alkamisaikaan mennessä meitäkin on koossa kymmenen. Ryhmäkoko on juuri suosituksen mukainen - tämähän alkaa mainiosti! Oma tehtäväni tässä joukkueessa on toimia etsijöiden matkakumppanina, vierellä kulkijana, joka on kuulolla ja tarvittaessa käytettävissä.

Olemme eri-ikäisiä. Vanhin yli 70, nuorin ei vielä vuottakaan. Muut siltä väliltä. Miehiä ja naisia sopivassa suhteessa. Puolet etsijöistä seurakunnassa niin kovin kaivattuja nuoria aikuisia. Tuntuu hyvältä. Esittäydymme. Olemme tulleet yhteen kyselemään elämästä, uskosta, seurakunnasta, kaikesta, mikä askarruttaa. Jo ensimmäisessä tapaamisessa kysymyksiä virisi runsaasti ja paperilappusille kirjoitettiin vielä lisää. Siinä olisi tulevien kokoontumis-

temme sisältö. Maallikkovetäjämme Lauri lajitteli kysymykset laajemmiksi teemoiksi ja käytti alkuhiljentymisen jälkeen kulloisestakin aiheesta lyhyen alustuspuheen vuoron. Tämän jälkeen kysymyksiä avattiin ja kokemuksia jaettiin puheen ja kuunnellen, erilaisia mielipiteitä kunnioittaen. Joskus puhuttiin paljon, joskus ihmeteltiin, ja joskus oltiin yhdessä hiljaa jonkin mysteerin pysäyttämässä.

Matkamme kulki tervetuloon messuun, ensimmäiseen ryhmän neljästä jumalanpalveluksesta, jossa meidät toivotettiin juhllisesti tervetulleeksi ja ryhmän puolesta rukoiltiin. Istuimme etupenkissä kuin kunniavieraat konsanaan. Etsijät saivat seurakunnan lahjana oman Raamatun.

Työskentelymme jakaantui neljään jaksoon: tervetulon aikaan, kasvun aikaan, syventymisen aikaan ja yhteyden aikaan. Tervetu-

lon aikana voi vielä miettiä, kuulunko tähän ryhmään. Onko tämä minun juttuni? Joku meistä olikin mukana vain kerran ja toinen ehti mukaan vasta toisella kokoontumiskerralla. Oli täysi vapaus olla katsella ja kuulostella.

Pohdimme luottamuksen ilma-
piirissä elämää, jaoimme ajatuksia, kokemuksia ja kuulumisia. Joku aremmin, toinen rohkeammin. Kukin luontonsa mukaan. Usko ja elämä askarruttivat. Kysymysten johdatteluina jatkoimme syvempiin pohdiskeluihin. Puhuimme Jumalasta, rukouksesta ja Raamatusta. Ihmettelimme uskoa, eri uskontoja ja omamme erilaisuutta. Mietimme kärsimyksen syvyyttä. Pohdimme ihmisen osaa. Joku joukostamme suoritti kesken jäänyttä rippikouluakin. Jumalanpalvelusosuuksissa nimikkopappimme Hanna Vasiljev otti ”usko tai älä” -matkalaiset koskettavasti huomioon ja ehti välillä kiireiltään mukaan myös ryhmän kokoontumisiin.

Illan aikataulu oli tiivis paketti. Siinä oli selvä alku ja selvä loppu, puolitoista tuntia, joka aina kului melkein päliin nopeasti.

Matkakumppanina oleminen oli virkistävää. Aktiivista läsnäoloa, hiljaista kuulostelua, toisilta oppimista. Ryhmässä oli kotoinen olo. Siihen varmaankin vaikuttivat toimiva aikataulu ja turvalliset rutinit: alkumusiikki, kuppi teetä, kuulumiset, illan aiheen alustus, teemaa pohdiskeleva keskustelu, iltavirsi ja loppurukous.

Tätä kirjoittaessa matka on vielä hieman kesken, mutta jo varhaisessa vaiheessa tuli tunne, että tämä voisi olla aikuisen ihmisen tapa etsiä vastauksia häntä askarruttaviin uskon kysymyksiin. Matkakumppanina taikinkin rikastua eniten.

Marja Heimala-Pelkonen

Roihuvuoren kirkonkellot -kappale voitti Itä yllättää -kilpailun

Itä yllättää 2010 -laulutekokilpailun kolmen kärki julistettiin Stoa Itä-Helsingin kulttuurikeskuksessa huhtikuun lopulla järjestetyssä Idän yllätys -tapahtumassa. Voittajaksi selvisi iskelmäkappale Roihuvuoren kirkonkellot, jonka tekijät säveltäjä Raimo Hast ja sanoittaja Rauli Nordberg ovat kotoisin Lahdesta.

Kilpailun raatiin kuuluivat **Mariska, Tomi Kontio, Samuli Laiho** ja **Rummy Nanji (Mr B)**. Raadin tehtävä oli haastava, koska tyyli- ja osallistujien ikähaatari oli niin laaja. Kilpailun taso oli korkea ja monet taitavasti tehdyt laulut jäivät palkinnotta. Raadin mielestä voittajakappaleessa lyriikka ja sävellys ovat tasapainossa keskenään ja laulun kokonaisuus tavoittaa jotain Itä-Helsingin hengestä.

Synnintuntoja 70-luvulta

Roihuvuoren kirkonkellot -kappaleen kappaleen ideanikkarit säveltäjä **Raimo Hast** alias Rami ja sanoittaja **Rauli Nordberg** eivät ole itse koskaan asuneet Roihuvuoresa. Linkki Roihuvuoreen löytyy sukulaisen kautta.

– Hastilla on roihuvuorelainen pikkuserkku, joka asuu labrado-

rinnoutajansa Jullen kanssa Vuorenpeikontiellä, Nordberg valaisee.

Sieltä sanoittajalla on muistoja, jotka muotoutuivat kappaleen sanoiksi. Hän muistelee heräilleensä joskus 1970-luvulla Roihuvuoren kirkon lähistöltä olevasta kämpästä kohmeloiseen marraskuiseen sunnuntaiamuun ja kellojen ääni saatteli häntä kävelymatkalla kotiin Herttoniemeen.

– Vanhoja muistoja täytyi käydä verestämässä tämän laulun tunnelmia hakiessa. Kellot eivät kylläkään tällä kertaa soineet, eikä synnintunto muutoinkaan painanut samalla tavalla, vaikka syytä kenties olisi, muusikot aprikoivat.

Kappaleen melodia liittyi aivan toiseen juttuun ja jopa ihan toiseen maahan.

– Tehtiin nimittäin lauluiksi tarinoita U.S. Highway 66n eli Route 66n varrelta. Siitä kappaleen kantarihenki. Biisi oli alun perin nimel-

tään Albuquerqueen kirkonkellot.

Rauli keksi ilmoituksen Itä yllättää -sävellyskilpailusta ja tehtiin saman tien studiossa kaksi versiota, jotka karismaattinen tulkitseja **Marko Haavisto** lauloi **Pekka ”Devil” Virtasen** hienon sovituksen päälle. Rauli teki siihen tekstin omien nuoruudenkokemustensa pohjalta.

Sitten internetistä löytyi tieto, että kelloihin on kaiverrettu teks-

ti: Soli Deo Gloria, joka kuulosti komealta, ja sanoittaja ylpeilee sillä, että sai sen mukaan tekstiin.

– Harvoin pääsee lauluja tekemään kirkkolatinaksi.

Miehet kirkonkellojen takana

Rami on ammattimuusikko, joka on säestänyt lähes kaikkia eturivin iskelmälaulajiamme. Nykyisin hän

keikkailee Kari Vepsän yhtyeen kitaristina. Rauli on sarjakuvapiirtäjä, kuvittaja, säveltäjä, sanoittaja, näytelmäkirjailija ja arkkitehti, jonka mottona on: Jos työ alkaa tuntua työltä, pitää vaihtaa alaa.

– Ollaan kumpikin tällaisia yli kuuskymppisiä äijiä täynnä hiipuvaa äijäenergiaa, muusikot murjaisivat.

Johanna Luumi

Roihuvuoren kirkonkellot

sävel Raimo Hast
sanat Rauli Nordberg

Roihuvuoren kirkonkellot kutsuu aamuun kulkijaa,
joka syyllisyyttä taakkanansa kantaa.
Painajaiset öisin piinaa, eikä unta saa,
harmaa usva spreijaa idän taivaanrantaan.

Kellot soi syntiselle,
pakoon ei päästä voi.
Kellot nuo uupuneelle,
hetkisen levon suo.
Ääntä armon kellot soittaa,
vaski laulaa Soli Deo Gloria.
Valo varjon kerran voittaa,
kellon ääni sielun tuskaa helpottaa.

Kaivaa Roihuvuoren kellot muistoistani lapsuuden,
äidin sanat, jotka mielestä pois haihtui:
"Poika, ethän sorru tielle desperaadojen",
kodin lämpö Sörkän sellin hämyyn vaihtui.

∴:Kellot soi syntiselle,
pakoon ei päästä voi.
Kellot nuo uupuneelle,
hetkisen levon suo.
Ääntä armon kellot soittaa,
vaski laulaa Soli Deo Gloria.
Valo varjon kerran voittaa,
kellon ääni sielun tuskaa helpottaa.∴:

Marko Anttila

Kaija Viima, Marja-Liisa Nyberg, Anja Varis, Riitta Terämä, Kaija Orkomies ja Pirkko Paukkunen esittelevät taidonnäytteitään.

Sisar Marianne vieraillee Puikot heilumaan -ryhmässä.

Vironkadulla kokoontuu erikäisiä ihmisiä monenlaisen toiminnan parissa: kodissa keskustellaan, harrastetaan teatteria ja tehdään käsitöitä. Lasten teatteriryhmän kanssa on vierailtu vankilassa ja vanhainkodissa. Pakolaisille on järjestetty toimintaa ja lapsille leirejä.

– Käyn tapaamassa venäläisiä ja virolaisia vankeja, joiden kanssa on helppo puhua. Me sisaret asumme itsekin erossa omista vanhemmistamme ja ymmärrämme hyvin vankien tilanteen, kertoo venäjää puhuva sisar Marianne ja jatkaa:

– Avunpyyntöjä voi tulla kirkossa, bussissa, kadulla tai naapurista. Se on ihme.

Suomalaiset villapeitot suosittuja

– Villaisten tilkkupeittojen teko on erään suomalaisen naisen ajatus, sisaret muistelevat.

– Olemme laskeneet, että Suomesta on 27 vuoden aikana lähetetty 3 500 peittoa. Ne pakataan kontteihin, lähetetään Kalkutan keskusvarastoon ja jaetaan sieltä eri kaupunkeihin.

Sisar Marianne näyttää valokuvia kuolevien talosta ja lasten sairaalasta: kaikilla oli iloisenkirjavat peitot lämmikkeenä.

– Tuntuu hienolta, että Suomessa on vielä vahva talkooperinne ja yhdessä tekemisen ilo.

Siitä yhtenä todisteena on Puikot heilumaan -ryhmän taidokkaat tilkkupeitot.

Kaija Orkomies

Tilkkupeittoja äiti Teresan innoittamana

Rakkauden lähetyssisaret Marianne ja Romana Maria kävivät maaliskuussa Puikot heilumaan -ryhmän vieraina Laajasalon kirkossa. Viime syksystä lähtien kymmenkunta naista on neulonut maanantaisin villapeitteen tilkkuja äiti Teresan hengessä. Sisaret toimittavat peittoja konteissa Kalkuttaan ja sieltä edelleen Intian eri puolille.

Rakkauden lähetyssisaret (Missionaries of Charity nuns) on katolinen sääntökunta. Sisaret antavat Jumalalle neljä lupausta. Ne ovat rakkaus lähimmäiseen, kuuliaisuus, köyhyys ja naimattomuus. Äi-

ti Teresa luotti siihen, että ihmiset antavat lahjoituksia ja sen vuoksi sisaret eivät saa palkkaa, mutta voivat ottaa vastaa lahjoituksia. Rakkauden sisaret pukeutuvat aina sinivalkoiseen sariin, josta äiti Teresa

hyvin tunnetaankin. Kangasta sarissa on yli kuusi metriä ja kankaan lieve kiinnitetään metallisella ristillä vasemmalle olkapäälle.

Sisar Marianne on kotoisin Varsovasta ja hän on ollut kuusi vuotta Suomessa. Sisar Romana Maria on kotoisin Puolan eteläosista, mutta on työskennellyt aiemmin muun muassa Venäjällä.

– En tiedä, mihin maahan minut määrätään seuraavaksi. En ole tavannut perhettäni pitkään aikaan, sillä lomaa on vain kerran kymmenessä vuodessa, kertoo sisar Marianne.

Rakkauden lähettiläät

Rakkauden lähetyssisaret ovat toimineet 60 vuotta Intian lisäksi monissa Afrikan ja Euroopan maissa. He ovat jakaneet ilmaista ruokaa tuhansille ihmisille, ja he pitävät useita orpokoteja eri puolilla maailmaa. Vuonna 1999 Helsinkiin Vironkadulle avatussa kodissa asuu neljä sisarta.

– Päivä alkaa hyvin aikaisin ja ohjelmaan kuuluu monta rukoushetkeä sekä messu kotikappelissa. Kerran kuukaudessa vietämme hiljaisen päivän, sisaret kertovat.

Helleraja ylittyi Laajasalon kirkossa

Aino Acktén huvila.

”Näin jäätiin henkiin” -tukikonsertti Aino Acktén huvilan toiminnan hyväksi pidettiin 11.4.

Laajasalon kirkossa kuumissa tunnelmissa. Laajasalon kirkon lämmitysjärjestelmässä ilmenneiden

Sten Meury

ongelmien ja suuren väkimäärän vuoksi lämpötila kohosi lempien löylyjen tasolle. Konserttivieraat suhtautuivat asiaan kuitenkin myötätuntoisesti. Roihuvuoren seurakunta pahoittelee tapahtunutta. Onneksi voidaan todeta, että itse konsertti oli menestys; kulttuurin ystävät ottivat tukikonsertin omakseen ja innostus oli käsin kosketeltavissa. Nimekäs esiintyjäkaarti yltyi huippusuorituksiensa ja ehkäpä kuumissaan olleen Anneli Saariston huikean esityksen kruunasi juuri draamallinen viuhkanheilutus.

Tietoa huvilan monipuoliseen kesätoimintaan voi tutustua osoitteessa www.ainoacktenhuvila.fi.

Tulossa syksyllä Laajasalossa: Gospelmessut!

Mario Anttila

Laajasalon kirkossa vietetään syyskaudesta alkaen joka kuukauden kolmantena sunnuntaina klo 12 Gospelmessua. Musiikki ja ilmapii-ri messussa on rentoa ja nuorekasta. Musiikista vastaavat erilaiset kokoonpanot. Lapsiperheet ja nuoret aikuiset ovat erityisen tervetulleita. Jos olet kiinnostunut tekemään messua yhdessä meidän kanssamme, tai sinulla on toteutusehdotuksia messujen tai muun toiminnan suhteen niin ota rohkeasti yhteyttä! harri.ruskeepaa@evl.fi

Tule mukaan hyvään tunnelmaan!

Gospelmessut ovat 19.9. 17.10. (Afrikkalainen Gospelmessu) 21.11. ja 19.12.

”Jumalan rakkaus on kuin laaja ranta”

Laajasalo

Laajaranta on kaunis huvila Laajasalossa. 1800-luvun lopulla rakennetun merenrantahuvilan historia on pitkä ja monivaiheinen.

Vuosien varrella Laajaranta on toiminut milloin rälssitilana, milloin rappeutuneena tavaravarastona. Välillä se on palvellut konservatiivisten nuorten tukikohtana. Nyt huvila elää jälleen kukoistuskauttaan Roihuvuoren seurakunnan käytössä.

Varhaisin merkintä Laajarannasta löytyy vuodelta 1796 maarekisteriotteesta. Vuonna 1880 tilan vuokrasi Lindberg-niminen mieshenkilö. Laajarannan nykyisen rakennuksen tarkkaa rakentamisajankohtaa ei tiedetä tarkkaan, mutta se ajoittuu tälle ajanjaksolle.

Vuonna 1927 Helsingin Nuorten Miesten Kristillinen Yhdistys osti Laajarannan. Sodan kynnyksellä vuonna 1936 yhdistys laittoi tilan myyntiin, jolloin se päätyi Helsingin seurakuntien omistukseen. Seurakunnallinen toiminta alkoi, kun Alppilan ja Kallion seurakunnat alkoivat pitää Laajarannassa omia leirejään.

Roihuvuoren seurakunnan käyttöön

Pastori **Arja Vaulaksesta** tuli Roihuvuoren seurakunnan jäsen jo teini-ikäisenä.

– Perheemme muutti 1970-luvun puolivälin aikoihin Puotilasta Tammisaloon, kertoo Arja Vaulas.

Tuolloin 17-vuotiaasta tyttöä alkoivat uskonasiat kiinnostaa.

– Kävin silloin tällöin Tammisaloon kirkon jumalanpalveluksissa, ja lopulta löysin tieni kirkon nuorteniltoihin. Tammisaloon kirkolla kokoontui itse asiassa aktiivinen seurakuntanuorten poruk-

ka osittain varsin omatoimisestikin. Pian nuortenillat kuitenkin siirtyivät Laajasalon puolelle vasta remontoituun Laajarantaan.

Laajaranta oli ollut vuosia suljettu ja huonokuntoinen, lähinnä varaston virkaa toimittava tila. Vähitellen alkoi Laajarannan tiloissa taas raikua nuorison äänet laulu ja leikki.

– Nuortenilloista mieleeni jäivät silloinen nuorisopappi **Olli-Pekka Mäkinen** ja hänen pikkuveljensä, tuleva arkipiispamme **Kari Mäkinen** sekä silloinen nuorisnohjaaja **Juha Paukkunen**, Vaulas muistelee.

Kantaaottavat vuodet

Vaulaksen mukaan 1970-luvun nuoret olivat kantaaottavia ja ehdottomia.

– Me nuoret olimme ”konservatiiveja” ja seurakunnan työntekijät yrittivät tuoda esiin vähän avarampia näköaloja. Kouluissa oli tiukat rintamalinjat niin poliittisesti kuin uskonnollisestikin. Joku kulki Leninin kuva t-paidassaan, toisella oli rintanappi ”ole porvari”, ja kolmas kuului koulun rukouspiiriin ja kulki ”Jeesus on Herra” -paita päällään.

Vuodet kuluivat ja nuoren naisen tie vei opiskelujen pariin teologiseen tiedekuntaan.

– Löysin opiskelijaseurakunnan Kansan Raamattuseuran toiminnasta, ja Laajaranta jäi vuosiksi elämämpiiristäni sivuun.

Vilkkaan toiminnan kausi

Vuonna 1985 Vaulas pyydettiin kesa-teologiksi Roihuvuoren seura-

Pastori Arja Vaulas: Laajaranta on talo, jossa olen saanut oppia ja olla opettamassa Jumalan todellisuudesta.

kuntaan, ja siitä itse asiassa alkoi työ hänen nykyisellä paikallaan seurakuntapastorina.

– Silloin Laajaranta oli kulunut käytössä, se oli vähän rähjäinenkin, mutta nuoret rakastivat sitä.

Nuortenillat ja isokoulutukset kokosivat huvilalle suuriakin nuorten joukkoja. Laajaranta oli monille kuin olohuone, sinne tultiin koulupäivän jälkeen, olivathan ovet usein

auki ja joku tuttu työntekijä paikalla.

Vuosikymmenen vaihteessa Laajasalon ostoskeskuksella kuohui. Nuoret hajottivat humalapäissään ikkunoita, ja aika oli monella tavalla levotonta. Tuolloin alkoi hyvä yhteistyön vaihe kaupungin nuorisotalon kanssa. Laajarantaan syntyi yökahvila *Yöparkki*, joka oli alkuvuosina auki perjantai-iltaisoin klo 21–01.

– Teimme myös katupartiointia yhdessä alueen leijona-veljien ja kaupungin nuorisotyöntekijöiden kanssa. Parhaimmillaan Yöparkki kokosi todella paljon nuoria ja monet nuoret toimivat siellä myös vapaaehtoisina vastuunkantajina.

Laajaranta kului käytössä ja remonttia alettiin suunnitella ja toteuttaa. Ennen ovien sulkemista remontin ajaksi seurakunnassamme oli piispantarkastus.

– Eero-piispakin vieraili yöparkissa ja hänelle lahjoitettiin sininen Yöparkkipaita, joita vapaaehtoiset käyttivät, kertoo Vaulas piispa *Huovisen* vierailusta Laajarannassa.

Rukouksen ja käännekohtien paikka

Kun ovet remontin jälkeen avautuivat, nuoret kaipaillivat vanhaa, rähjäistä Laajarantaa, mutta pian paikka alkoi taas tuntua omalta. Tilaa oli nyt enemmän: yläkertä oli avattu käyttöön ja alas Laajarannan kivijalkaan rakennettiin pieni kappeli.

– Työssäni olen saanut tavata jopa kahdeksankymppisiä entisiä Laajarannan nuoria. He muistelevat nuotioiltojaan, laulujaan ja nuorisopappejaan. Edelleen joka kesä tuo joukko tapaa toisensa Laajarannassa. Laajarannan merkitys omassa elämässäni on suuri. Se on aina ollut rukouksen paikka, talo jossa on saanut oppia ja olla opettamassa Jumalan todellisuudesta. Se on myös ollut merkittävien perhejuhlien ja elämän isojen käännekohtien paikka. Seitsemänkymmentäluvulla lauloimme usein Laajarannassa laulua: ”Jumalan rakkaus on kuin laaja ranta...”

Tulevana kesänä Laajaranta avaa ovensa kaikenikäisille seurakuntalaisille.

Kiikari

Muusikko Emma Pihkala on yksi Laajasalossa vietettävien gospelmessujen vastuunkantajista.

Laajasalon nuoret aikuiset panostavat messuun

Kirkon näkökulmasta ”nuori aikuinen” on henkilö, jota seurakuntien nuorisotyö ei enää tavoita, mutta joka ei vielä kolkuttele eläkeläis-kerhohenkaan ovia. Nuoren aikuisuuden voi määritellä myös tietynlaisena elämänasenteena tai maailmankuvana.

Mitään seurakunnan toimintaa ei rajata vain tietyn ikäisille, mutta nuoret aikuiset -nimikkeen alle laitettu toiminta on suunnattu ensisijaisesti 18–39 -vuotiaille. Mukaan ovat tervetulleita niin opiskelijat kuin jo perheen perustaneetkin.

Kirkkohallitus ja Kirkkopalve-

lut käynnistivät nuorten aikuisten ja kirkon suhteeseen paneutuvan yhteistyöprojektin. Projektissa etsittiin keinoja vahvistaa nuorten aikuisten kristillistä identiteettiä ja sidettä seurakuntaan.

Yhtenä kehittämisen alueena nähtiin jumalanpalvelukset. Pidettiin tärkeänä, että jumalanpalveluksen kieli ja musiikki puhuttelisivat, tarjolla olisi mielekkäitä vapaaehtoistehtäviä ja messun ajan kohta sopisi nykypäivän elämäntymtiin.

Laajasalon kirkolla nuoret aikuiset halusivat oma-aloitteises-

ti paneutua messun kehittämiseen. Alueella asuvat **Rauna Sirola** ja **Heidi Haapala** ottivat yhteyttä pastori **Harri Ruskeepäähän** ja tiedustelivat, onko seurakunnassa pohdittu erityisesti nuorille aikuisille suunnattujen messujen järjestämistä. Yhteydenottojen myötä he ilmoittautuivat messujen kehittelyyn mukaan. Harri Ruskeepää innostui asiasta. Keväällä saatiin nauttia kehittelyn tuloksista. Gospelmessuille on luvassa jatkoa tulevana syksynä.

Anna-Mari Kaskinen

➡ Koulu on päättynyt – on aika tehdä kymppin ratkaisuja!

Peruskoulun jälkeen osalla nuorista on "selvät sävelet" siitä, mitä pitäisi jatkossa tehdä tai mille alalle hakeutua. Toisille ratkaisut vaativat pidempiä pohdiskeluja.

Myös väli vuoden vietto saattaa houkuttaa nuoria, mutta nuorisotyöohjaaja **Marko Anttila** ei suosittele sitä.

– Minun mielestä ainoa huono vaihtoehto on pitää väli vuosi, eikä siitä ainakaan meidän perheessä keskusteltu pitkään, kertoo kahden pojan isä.

Seurakunnan nuorisotyöntekijät juttelevat usein tulevaisuudesta ja siihen liittyvistä ratkaisuista nuorten kanssa.

– Tänä vuonna isostoiminnassa mukana olevista nuorista suurin osa näyttää menevän peruskoulun jälkeen lukioon, mutta osalla on muita opiskelusuunnitelmia. Korostamme nuorille, että tänä päivänä opiskelu kuuluu koko elämään ja siihen on tyydyttävä.

Aliisa Mikkola, Teemu Kiiveri ja Ira Oravainen ovat tyytyväisiä valitsemiinsa opiskelupaikkoihin. Hyvään päämäärään on olemassa monta eri reittiä.

Anttila perustelee opiskelua nuorille myös sillä, että lähes kaikki aikuisetkin joutuvat tai saavat opiskella alansa lisää. Moni hankkii myös uuden ammatin työvuosiensa aikana.

– Nuoren olisi opiskelupaikkaa valitessaan tärkeää miettiä, mitä ominaisuuksia ja vahvuuksia työelämässä voisi käyttää. Tämä auttaa oman alan löytymisessä. Itse voin työssäni käyttää omia vahvuuksiani – siksi pidän työstäni ja rakastan useimpia päiviä, kuvailee nuorisotyöntekijä ja pyytää lisäämään tekstiin hymiön ;-)

Amis, lukio vai molemmat

Aliisa Mikkola suorittaa Roihuvuoren ammattioppilaitoksessa kaksoistutkintoa.

– Hain ensin amikseen, mutta kun paperit tulivat, huomasin, että on olemassa ns. kaksoistutkinto. Se kuulosti tosi mielenkiintoiselta. Voi samalla kertaa käydä sekä lukion, että ammattikoulun. Ei tarvitse istua luokassa niin paljon kun tavallisessa lukiassa. On tosi kiva oppia kokkaamaan ja saada ammatti.

Aliisa on seurakunnassa "monessa mukana". Hän on ollut ripikoulussa isosena, ohjaajana lastenleireillä, käynyt nuorten Parkki-kahvilassa ja erilaisissa tapahtumissa. Hän on ollut mukana kerääjänä yhteisvastuukeräyksessä. Tänä kesänä suunnitelmassa ovat kesälukio ja matkustelu.

Alppilan lukiota toista vuotta käyvälle **Teemu Kiiverille** lukio oli itsestäänselvyys.

– Olen aina tykännyt opiskelusta. Halusin myös lisää aikaa miettiä tulevaisuutta. Lukion jälkeen biologian tai kemian opiskelu yliopistossa kiinnostaisi.

– Lukiassa opiskelu on ollut välillä rankkaa, mutta palkitsevaa. Pidän tiedosta ja uuden oppimisesta, kertoo seurakunnan "leirikonkariksi" tunnustautuva Teemu.

– Tänä kesänä olisi tarkoitus mennä töihin kuukaudeksi "vihannesten pariin", perunoita ja porkkanoita kauppaamaan. Jos rahat riittää niin lennän halpalentoyhtiöllä Lontooseen viikoksi ja heinäkuussa lähdän chillaan rannalle johonkin. Niin ja olen tottakai parilla riiparilla vanhempana isosena.

....vai kauppias

Koulunkuraattori suositteli **Ira Oravaiselle** opiskelua Helsingin liikemiesten kauppaopistossa.

– Tämä koulu kiinnosti minua todella ja koko ala muutenkin. Ajattelin myös, että olisi kiva opiskella samanhenkisten nuorten kanssa. Opiskelu on sujunut hyvin, mutta välillä vauhti on ollut liian kova ja en ole ehtinyt tehdä kaikkea ajoissa. Toisaalta se on ollut rankkaa, mutta myös haastavaa ja kivaa, Ira kertoo iloisesti.

Roolivaatteita ja itse

Roihuvuon matkatti

Naurun remahduksia, jännittävä olo vatsanpohjassa. Taas pitkä odotus palkitaan. Bussi kaartaa Roihuvuoren kirkon eteen, ja kymmenet innokkaat tytöt pääsevät viettämään yhdessä hauskaa viikonloppua Korpirauhaan. Vielä halaus äidille. Kahden päivän päästä tavaataan. Onneksi maskotit kuitenkin pysyvät tiukassa rustituksessa ja lieventävät koti-ikävä.

Tyttöleiri kestää yhden viikonlopun. Leirejä järjestetään kahdesti vuodessa. Leiri on helppo ja hauska tapa olla

Meerille tyttöleirit ovat jo perinne.

Chillit

grilli-tiistait

Nuorten ja nuorten aikuisten grillausillat Laajarannassa tiistaisin klo 17–22 (29.6., 6.7., 13.7., 20.7. ja 27.7)

Grillausta, saunomista, rukousta, musaa, Raamattua ja chillailua.

Tule ja tuo kaverisikin. Tuo mukanas grillattavaa ja saunakamat.

Säät vaihtelee grillaus ei.

Tarkemmat tiedot: laajaranta.fi

Extreme Summer Camp

1.–4.7.2010 (to–su)

Gospelboardersin kesäleiri, jossa Roihuvuoren seurakunta mukana menossa

Luvassa motocrossia, longboardailua, skeittausta, kiteä, boulderointia, kiipeilyä, wakeemista, purjelautailua ja vaikka mitä.

Ilmoittautuminen käynnistyy lähempänä.

Tarkemmat tiedot: laajaranta.fi

Minibussi-reissu

Norjaan 2.–6.8.2010

Luvassa kaksi minibussia, satoja kilometrejä matkaa, makuupussi, 15 nuorta, 3 vetäjää, rukousta, Raamattua, yötön yö, pelaamista yhdessä, Lapin tunturit ja Norjan vuonot. Edullinen reissu ja ilmoittautuminen käynnistyy lähempänä.

Tarkemmat tiedot: laajaranta.fi

ututkiskelua –

Roipun kirkolta in tyttöleirille

ensimmäistä kertaa poissa kotoa yön yli ilman omia vanhempia. Leirillä on paljon tekemistä, touhuilua ja yhdessäoloa tyttöjen kesken.

Tällä kertaa mukana oli jotain täysin uutta, NNKY:n (Nuorten Naisten Kristillisen Yhdistyksen) helmitoimintaa. Sen tavoitteena on tukea lapsen tai nuoren identiteetin ja itseluottamuksen kasvua hengellisin periaattein. Leiriläiset saivat pienissä ryhmissä ohjaajien kanssa keskustella minäkuvasta ja muista kasvavan lapsen elämään liittyvistä tärkeistä asioista. Jokainen sai myös tehdä oman leiripäiväkirjan, johon sai tallettaa omia salaisia ajatuksia ja mietteitä helmiryhmiensä aiheista ja koko leiristä.

Tunnelma korkealla

Leiri huipentui viimeisen iltaan, jolloin tytöt saivat esittää omia näytelmiään. Roolivaatteita oli tuttuun tapaan tuotu kotoa elävöittämään välittömän tuntuista näytelmiä. Iltaohjelman päätteeksi jokainen sai ystävälahjan, joita oli askarreltu yhdessä helmiryhmässä päivän aikana.

Yhdessä puuhaillen aika meni todella nopeasti, ja pian olikin jo kotiinlähden aika. Vaikka leiri oli monelle uusi ja unohtumaton kokemus, olivat väsyneet leiriläiset iloisia päästessään taas vanhempiensa syliin. Kenties jostain jäi takataskuunkin, ainakin varma tunne siitä, että seuraavaan tyttöleiriin on taas aivan liian pitkä aika.

Lotta, 7 vuotta, tuli leirille, koska se kuulosti hauskalta.

Mukavinta leirillä on uudet kaverit, ulkoleikeistä ravirata. - Oli myös kivaa kun sai ostaa karkkia automaattista.

12-vuotias Meeri on käynyt jo kah-

Lotta oli ensimmäisellä tyttöleirillään.

deksan kertaa tyttöleirillä.

- Se on jo perinne. On ollut kivaa olla tyttöjen kesken ja askarrella. Täällä on myös ollut paljon kavereita joista on tullut läheisempiä. Helmi oli minulle uusi juttu. Puhumme siitä, kuinka itseä pitäisi kunnioittaa.

Isoset Siiri 16v ja Inka 18v

Musiikki luo yhteyttä

Nuoret maahanmuuttajat nauttivat musiikin tekemisestä

Roihuvuoren seurakunnalla on paljon nuorisotyötä kirkkoissa ja muissa seurakunnan toimipaikoissa, mutta työntekijät ja nuoret vetävät toimintaa myös monilla kouluilla.

Kouluympäristössä on kehittynyt myös erilaisia työmuotoja: uudempaa nuorisotyön toimintaa on maahanmuuttajien parissa tehtävä monikulttuurinen työ. Erityisesti musiikki on osoittautunut toimivaksi työmuodoksi.

Seurakunnan maahanmuuttajatyön aloitti nuorisotyöntekijä **Sami Ojala** yhteistyössä Porolahden yläasteen kanssa. Tällä hetkellä nuorisokanttori **Tomi Kujansuu** on jatkanut Ojalan aloittamaa työtä ja kehittää sitä innokkaasti edelleen. Kujansuulla on luja usko siihen, että eri kulttuureista tulevia nuoria voi kohdata hienosti juuri musiikin keinoin.

Musisoiminen on hyvä tapa tutustua muihin samassa tilanteessa oleviin nuoriin. Moni maahanmuuttajien musiikkitoimintaan osallistuva nuori on asunut Suomessa vasta muutamia kuukausia, ja suomen kielen opiskelukin on vasta alkumetreillä.

- Roihuvuoren kirkon ”kellarissa” harjoittelevan bändin basisti **Pricilla** on ollut Suomessa vasta puoli vuotta. Onkin hämmästyttävää kuulla, kuinka hyvää suomea hän jo puhuu, kerhon vetäjänä toimiva Tomi Kujansuu ihmettelee.

Rytmit kohtaavat kellarissa

Bändikellarissa kaikuivat jännittävästi eteläamerikkalaiset soundit

sävytettynä palestiinalaisrytmeillä. Toisin kuin monet luulevat, kanttorit eivät soita vain sunnuntaisin kirkossa urkuja vaan monet hallitsevat useita eri soittimia. Nuorisokanttori Tomi Kujansuun musiikkimaku on laaja - myös lattarimusiikki on hänelle mieleinen.

- Kun soitamme yhdessä Pricillan kanssa, musiikki yhdistää meitä mahtavalla tavalla, vaikka hän onkin kotoisin kaukaa Brasiliasta, sanoo Tomi.

Musiikki on myös asia, jonka nuoret tuovat tietämättään mukanaan uuteen maahan muuttaessaan.

- Huomasin myös, että Pricilla myhäili iloisesti soittaessamme yhdessä hänen brasilialaista musiikkiaan, Tomi kuvailee.

- Kitaraa soitin yksin kotona jo Brasiliassa, Fortalezassa, mutta kavereiden kanssa soittaminen on paljon hauskenpää, nuori kitaristi tuumaa.

Bändin rytmipuolesta vastaavat palestiinalaistauksiset **Hammud** ja **Mahmud**.

- Heidän rytmissään on vahvasti itämaisia vaikutteita erityi-

sine vivahteineen. Jammailemme bänditilassa usein yhdessä, Tomi kertoo.

Hammud pitää erityisesti rummuista:

- Olen soittanut niitä jo pienestä pitäen Palestiinassa, hän kertoo.

Myös Mahmudin rumpupalikat lyövät tottuneesti.

- Palestiinassa meillä oli bändi, jossa soitin juuri rumpuja, hän kertoo innostuneesti:

Soittaminen on hauskaa!

Tomi riemuitsee siitä, että Roihuvuoren kirkon kellarin bändikämpän toiminta on pyörähtänyt hyvin käyntiin. Bänditoimintaan sopivassa kellarissa treenaa jo monia erilaisia kokoonpanoja. Kellarin soundit eivät jää ainoastaan kirkon uumeniin, koska Hammud ja Mahmud videoivat soittoaan treenikämpällä ja niin kiehtovat rytmit leviävät youtuben välityksellä serkuille ja sukulaisille aina Palestinaan asti.

Vapaista treenivuoroista voi kysyä nuorisokanttori Tomi Kujansuulta: p. 09 2340 5737.

Marko Anttila

Kesä!

Hei ihanaa, kesä on taas täällä! Aurinko paistaa ja ihmiset ovat iloisia. Väliillä on sadepäiviä, mutta niillekin voi varata paljon ki-vaa tekemistä kuten vaikka nuo askartelut tällä aukeamalla. Lin-nut laulelevat ja eläimet ovat heränneet horroksestaan ja kömpi-neet talvipesistään vihreään kesäiseen luontoon. Laitumella leh-mien, hevosten ja lampaiden on hyvä syödä maittavaa uutta ruo-hoa. Täällä kaupungissa ei välttämättä kotieläimiä näy, mutta eh-kä matkustat kesällä maalle, jossa voit tarkkailla eläimiä.

Erilaiset vuodenajat ovat Taivaan Isän hieno suunnitelma, josta me suo-malaiset ja muissa Pohjoismaissa asuvat saamme nauttia. Jokaisena vuo-denaikana on myös omat puuhansa. Mikä on sinun mielestäsi paras juttu ke-sällä? Minun mielestäni kolme parasta juttua ovat jätski, uiminen ja mökkeily.

Toivon sinulle ja läheisillesi oikein ihanaa kesää! Nähdään! Tässä vielä pieni kesäruno:

Pienen auringonsäteen Taivaan Isä lähettää
se pientä ja suurta sydäntä lämmittää
Ympärillä kauniit kukat ja vihreät puut
Ne hymyyn saavat kaikkien suut.

Kesäterveisin
Harri-pappi

Koulutielle siunaamiset

su 15.8. klo 12 Laajasalon kirkossa ja ke 18.8. klo 18 Roihuvuoren kirkossa.

Iltarukouksen aikaan

Haluatko antaa lapsel-le perinnön, joka kan-taa häntä halki elämän? Opeta hänelle iltarukous.

Lapsen ja vanhemman yhteinen il-tahetki ennen nukkumaanmenoa on lapselle tärkeä. Se luo turvalli-suudentunnetta ja auttaa rauhoit-tumaan päivän päätteeksi. Sen voi aloittaa jo ennen kuin lapsi on op-pinut puhumaan. Pienen lapsen il-tarukous voi olla samanlaisena toistuva riimitelty rukous. Se voi olla myös laulettu virren säkeis-tö. Lapsen kasvaessa iltarukousta voi jatkaa omin sanoin. Siihen voi liittää asioita, jotka painavat miel-tä tai jännittävät. Iltarukouksessa voi myös muistaa läheisiä ihmisiä ja kiittää siitä, mikä on hyvin.

*Tule, Jeesus, lapses luo,
armos, siunaukses suo.
Tue pientä horjuvaa.
Johda tietä oikeaa.*

...

*Tule kanssani, Herra Jeesus,
tule, siunaa päivän työ.
Tule illoin ja aamuin varhain.
Tule vielä, kun joutuu yö.*

*Tule askele askeleelta
minun kanssani kulkemaan.
Sua ilman en saata olla.
Pysy luonani ainiaan.*

...

*Rakas isä taivahasta,
katso tätäkin pientä lasta.
Enkeli suojakseni laita,
ettei minua mikään haittaa.*

...

*Saapunut on ilta,
uni tulla saa.
Rukousten silta
meitä kannattaa.*

*Vapahtaja, Jeesus,
vierellemme jää.
Anna enkeleitä,
kun on pimeää.*

Millaisen iltarukouksen sinä olet oppinut? Millainen on teidän per-heenne iltarukous?
Lähetä rukouksesi Kiikarin toi-mitukseen. Julkaisemme rukouksia lehden tulevilla numeroissa.

Anna-Mari Kaskinen

*Enkelisi, Jeesus, suo
pienoistasi suojaamaan.
Mulle puhdas sydän luo,
kulkeissani päällä maan.
Siunaa kaikki leikit, työt,
ollas turva vanhempain.
Auta lastas päivät yöt,
jotta käskys täytän ain.*

Äidin viidelle lapselleen
opettama vanha iltarukous

Marko Anttila

Aalloille seilaamaan!

Taita sininen paperi
haitariksi.
Leikkaa kartongista pieni
puoliympyrä veneeksi.
Tee tikusta masto ja
leikkaa siihen paperista
pieni purje.
Liimaa purje mastoon
kiinni.
Jos haluat, voit liimata
mastoon Suomen lipun.
Puhkaise
haitaritaitokseen
pieni reikä ja kiinnitä
purjeveneesi siihen.
ja seilaaminen voi alkaa!

Marko Anttila

Pärskeitä

Mukaan mahtuu vielä!

Syksyn päiväkerhoryhmissä on vapaita paikkoja. Soitele ja kysy lisää Päivi Meriläiseltä p. 09 23405704. Keväällä tavoitat Päivin 4.6. asti ja seuraavan kerran hänet tavoittaa 9.8.

Vauvamuskari jatkuu syksyllä

– tuttuun tapaan maanantaisin Roihuvuoren kirkon kerhosiivessä klo 10.20–10.50 ja 11.00–11.30. Ilmoittautumiset seurakuntatoimistoon puh. 09-2340 5700 ja lisätietoja saa muskarin vetäjältä Päivi Lindbergiltä puh. 050-5862 621.

Tervetuloa mukaan!

Ihmettelemisen aihetta nelivuotiaille

– kirkkoseikkailu Roihuvuoren ja Laajasalon kirkoissa

Roihuvuoren seurakunta järjestää vuoden 2010 aikana 4-vuotta täyttävälle lapsille Kirkkoseikkailun ja juhlan. Henkilökohtainen kutsu tulee postitse elokuussa. Kutsuttu voi perheineen tutustua joko Laajasalon moderniin puu- tai Roihuvuoren nelikymppiseen retrokirkkoon.

Kirkkoseikkailu

Roihuvuoren kirkossa to 26.8. klo 18

Laajasalon kirkossa la 18.9. klo 15

Tervetuloa seikkailemaan!

Marko Anttila

Siunausta koulutielelle

Eskarilaiset ovat jo aika isoja. He osaavat tehdä monia asioita ihan itse. Syksyllä alkaa koulu. Se on iso muutos koko perheelle. Koulupäivän jälkeen kuljetaan iltapäiväkerhoon. Välillä täytyy tehdä läksyjäkin. Ja reppu pitää muistaa pakata joka aamu.

Tammisaloon eskarilaisilla oli toukokuussa tärkeä päivä. Tytöt ja pojat siunattiin koulutielelle omassa kotikirkossa. Myös kotiväelle se oli mieliin painuva hetki. Maailma on suuri, ja koulutien varrella sattuu monenmoista, mihin ihminen ei osaa varautua, vaikka olisi jo seitsemän.

Eskarilaiset tulivat siunattaviksi kahdessa ryhmässä. Ensin siunattiin Saukot, sitten Delfiinit.

Lapset polvistuivat alttarille.

Siunaaminen tapahtui niin, että pappi laittoi kätensä lapsen päälle ja rukoili lyhyen rukouksen. Mukana oli myös omia vanhempia, isovanhempia ja eskarin opettajia, jotka jäivät seisomaan tulevien ekaluokkalaisten taakse.

Eskarissa oli harjoiteltu tilaisuuksien sopivia lauluja. Ken on luonut kukkasen, Jumalan kämmenellä ja Suvivirsi kaikuivat koomeasti, niin että kirkon tiiliseinät raikuivat.

Ensi syksynä Tammisaloon kirkkorakennus tulee ekaluokkalaisten hyvin tutuksi, sillä kirkko on iltapäiväkerhon kokoontumispaikka.

Anna-Mari Kaskinen

Ekaluokkalaisten rukous:

Jeesus, sinä itsekin olet ollut pieni. Tule mukaan leikkeihin, suojaa koulutieni.

Tule meidän luokkaamme, ilo sisään kannaa. Yhdessä me kasvamme. Ystävyyttä anna.

Tahdon auttaa toisia. Jeesus, riidat poista. Auta, ettei koulussa kukaan kiusaa toista.

Pienikin on tärkeä. Pienikin voi tuoda ympärilleen lämpöä, hyvää mieltä luoda.

Kolumni

Seurakuntamme lapsimyönteisyys teki vaikutuksen

”Onko toi meidän uusi koti” tiedusteli nelivuotiaani, kun ihmettelimme silmät ymmyrkäisinä edessä avautuvaa näkymää.

Kummun laella seisoi kuvankaunis vanha huvila, samaan aikaan etäisen majestettillinen että kutsuvan kodikas. Syksyn värien koristama piha-piiri huvimajoiheen, rantasau-noineen ja merinäkymineen oli silmiä hivelevä miljö.

Kyltissä luki Laajaranta. Paikan omistajaksi mainittiin Roihuvuoren seurakunta, tuleva kotiseurakuntamme. Tiedotteen mukaan Laajaranta toimi myös päiväkerhopaikkana.

Jo ennen uuteen kotiin muuttamista soitin päiväkerho-ohjaajalle. En ollut uskoa korviani, kun kuulin, että voimme valita kerhopaikan joko satumaisesta merenrantahuvi-

lasta tai kirkon modernista, viimeisen päälle olevasta kerho-tilasta.

Pikkulinnut kylillä kuiskivat, että molempien kerhojen ohjaajat olivat konkareita vuosikymmenten takaa, ansioituneita ja rakastettuja ammattilaisia.

Uuden seurakuntamme lapsimyönteisyys, joka ilmeni moninaisina viihtyisinä ja innostavina tilaisuuksina ja rientoina, teki minuun vaikutuksen. En ollut osallistunut minkään seurakunnan toimintaan sitten rippikouluaikojen.

Kerho, jos jokin, siloitti kotiutumistamme. Se tarjosi luontevan tavan tutustua alueen samassa elämäntilanteessa oleviin asukkaisiin, jotka puolestaan veivät meitä mukanaan erilaisiin paikkoihin ja tapahtumiin.

Niin muutimme kivenheiton päähän Laajarannasta. Vasta myöhemmin selvisi, miten suurta roolia Laajaranta tulisi näyttelemään elämämme seikkailussa.

Marko Anttila

Riina Lamberg
Laajarannan lastenohjaaja

Postituslista perheille

tuo suoraan sähköpostiisi tietoa ajankohtaisista tapahtumista Roihuvuoren seurakunnassa, vinkkejä kirkkovuoden seuraamiseen kotona lasten kanssa, puuhatehtäviä lapsille, lauluja, askarteluohjeita, asiaa parisuhteesta ja paljon muuta. Voit ilmoittautua listalle seurakunnan lapsityön internet-sivulla:

➔ www.helsinginseurakunnat.fi/roiuvuori

Marko Anttila

Heitonuotta

Lokahäät retrokirkossa 20.10.2010

Tavallisesti naimisiin mennään kesälauantaina, keskiaikaisessa kivikirkossa ja suuren juhlaväen saattelemana. Niille jotka toivovat vaihtoehtoa, Roihuvuoren seurakunta tarjoaa toisenlaisen mahdollisuuden: avioliittoon vihkimisen lokakuussa, keskiviikko-iltana ja 40-vuotta vanhassa Roihuvuoren tiilikirkossa! Kyseinen päivä sopii hyvin huonomuistisille, sillä hääpäiväksi tulee 20.10.2010.

Lokakuu ei ole ollut suosituimpia vihkimiskuukausia. Tarkemmin ajatellen lokakuussa on kuitenkin monia hyviä puolia. Silloin ei tarvitse jännittää säätä – se on kuitenkin huono. Auringon pilkahdus on pelkkää plussaa. Lokahäät eivät sekoita omia tai mahdollisten vieraiden kesälomia. Lokakuu kutsuu kynttilän valoon kokemaan elämän tähtihetkiä väheleisesti, vaikka vain vihkiparin ja papin läsnä ollessa.

Kun ulkoiseen juhlahumuun ei tarvitse panostaa, silloin avioliiton sisältö ja merkitys voivat jopa korostua. Kristillisessä avioliittoon vihkimisessä puoliset antavat itsensä toisilleen ja ottavat vastaan Jumalan siunauksen.

Puolisoille rukoillaan tahtoa ja voimaa rakastaa arjen keskellä, sen iloissa ja suruissa.

Kesä aikaa kosia

Retrohäihin valmistautumisen voi aloittaa jo kesällä. Silloin on hyvää aikaa kosia. Tarvittaessa ehtii vielä liittyä kirkkoon ja käydä ripikoulunkin, mikä on kirkollisen vihkimisen edellytys. Avioliiton esteiden tutkintaan on kesällä hyvin aikaa, se hoituu seurakuntatoimistossa molempien puolisoitten allekirjoittamalla lomakkeella. Esteiden tutkinta tulee tehdä viimeistään viikkoa ennen vihkimistä ja se on voimassa neljä kuukautta.

Lokahäät retrokirkossa -ilta kutsuu Tei-

tä astumaan kristilliseen avioliittoon vakavien aikein, mutta hymyissä suin. Erityisesti kutsumme pareja, joilla avioliiton solmiminen on jäänyt jostain syystä tekemättä. Ei ole tullut hyvää hetkeä, arjen kiireet ovat lykänneet avioliiton solmimista, lapsia on syntynyt tai rahat eivät ole riittäneet unelman toteuttamiseen.

Vihkiparit voivat ilmoittautua 1.9.-6.10.2010 alkaen päivystävän papin puheliimeen. Kerro haluavasi vihittäväksi lokahäät-iltaan. Pappien vihkioikeus koskee vain kirkon jäseniä, joten parien tulee olla rippikoulun käyneitä kirkon jäseniä. Puoliso voi olla myös ortodoksi tai katolilainen. Vihkiminen ei maksa mitään. Kirkon takaosassa tapahtuvaan vihkikeskusteluun menee noin puoli tuntia ja vihkimiseen 15-20 minuuttia. Seurakunta tarjoaa halukkaille vihkimisen jälkeen kakukahvit seurakuntasalissa. Lokakuun häät muistuttavat, että kirkko vihkii avioliittoon ympäri vuoden ja myös pienimuotoisesti.

Hanna Vasiljev
lokakuussa avioliittonsa solminut
seurakuntapastori

Messut sunnuntaisin

6.6.2010 2. sunnuntai helluntaista
Katoavat ja katoamattomat aarteet
Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja Laajasalon kirkossa klo 12
Kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen, pastori Kati Pitkänen, ja kanttori Tomi Kujansuu

13.6.2010 3. sunnuntai helluntaista
Kutsu Jumalan valtakuntaan
Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja Laajasalon kirkossa klo 12
Kappalainen Kari Laaksonen ja kanttori Päivi Niva-Vilkko

20.6.2010 4. sunnuntai helluntaista
Kadonnut ja jälleen löytynyt
Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja Laajasalon kirkossa klo 12
Pastori Harri Ruskeepää ja kanttori Hannele Filppula

26.6.2010 Juhannuspäivä
Johannes Kastajan päivä
Tien raivaaja
Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja Laajasalon kirkossa klo 12
Pastori Paula Pakarinen ja kanttori Tomi Kujansuu

27.6.2010 5. sunnuntai helluntaista
Armahtakaa!
Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja Laajasalon kirkossa klo 12
Kappalainen Marko Mattila ja kanttori Tomi Kujansuu

4.7.2010 Apostolien päivä
Herran palveluksessa
Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja Laajasalon kirkossa klo 12
Pastori Hanna Vasiljev ja kanttori Hannele Filppula

11.7.2010 7. sunnuntai helluntaista
Rakkauden laki
Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja Laajasalon kirkossa klo 12
Pastori Arja Vaulas ja kanttori Hannele Filppula

18.7.2010 Kirkastussunnuntai
Kristuksen kirkastumisen päivä
Kirkastettu Kristus
Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja Laajasalon kirkossa klo 12
Kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen ja kanttori Kirsi Honkanen-Punkari

25.7.2010 9. sunnuntai helluntaista
Totuus ja harha
Pastori Kati Pitkänen ja kanttori Tomi Kujansuu

1.8.2010 10. sunnuntai helluntaista
Uskollisuus Jumalan lahjojen hoitamisessa

Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja Laajasalon kirkossa klo 12
Pastori Arja Vaulas ja kanttori Päivi Niva-Vilkko

8.8.2010 11. sunnuntai helluntaista
Etsikkoaikoja
Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja Laajasalon kirkossa klo 12
Pastori Paula Pakarinen ja kanttori Tomi Kujansuu

15.8.2010 12. sunnuntai helluntaista
Itsensä tutkiminen
Roihuvuoren kirkossa klo 10 ja Laajasalon kirkossa klo 12
Pastori Kati Pitkänen ja kanttori Päivi Niva-Vilkko

22.8.2010 13. sunnuntai helluntaista
Jeesus, parantajamme
Roihuvuoren kirkossa klo 10
Kappalainen Marko Mattila ja kanttori Hannele Filppula
Naiskuoro Discantus, joht. Niina Melasalmi
Laajasalon kirkossa klo 12
Kappalainen Kari Laaksonen ja kanttori Tomi Kujansuu

29.8.2010 14. sunnuntai helluntaista
Lähimmäinen
Roihuvuoren kirkossa klo 10
Pastori Hanna Vasiljev ja kanttori Hannele Filppula
Patrik Vena, kitara
Laajasalon kirkossa klo 12
Pastori Harri Ruskeepää ja kanttori Päivi Niva-Vilkko

Kitaravirtuosi Patrik Vena soittaa Roihuvuoren kirkon messussa 29.8.

Iltamessu

keskiviikkoisin klo 18 Roihuvuoren kirkossa. Kirkko avoinna klo 17.30 alkaen hiljentymistä varten. Messu jälkeen mahdollisuus keskustella papin kanssa.

Kesäpiirit suven keskellä

Kesäpiiriä pidetään keskiviikkoisin klo 13–14.30 Roihuvuoren seurakunnan eri toimipisteissä. Tervetuloa kuuntelemaan, keskustelemaan ja viettämään aikaa yhdessä. Kesäpiiri on mukava ja helppo tapa tutustua seurakunnan eri kirkkoihin ja viehättävään Laajarantaan. Piiriä vetävät seurakunnan eri työntekijät.

2.6. Laajaranta (Humalniementie 15)
Kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen
9.6. Roihuvuoren kirkon seurakuntasali (Tulisuontie 2)
Diakoniatyöntekijä Anna-Liisa Kangas
16.6. Tammisalons kirkon seurakuntasali (Väylänrinne 1)
Diakoniatyöntekijä Tiina Selin.
23.6. Laajasalon kirkko (Reposalmentie 13)
Diakoniatyöntekijä Eea Korhonen
30.6. Roihuvuoren kirkon seurakuntasali (Tulisuontie 2) Pastori Harri Ruskeepää
7.7. Laajasalon kirkko (Reposalmentie 13)
Diakoniatyöntekijä Anni Mero-Hiltunen
14.7. Roihuvuoren kirkon seurakuntasali (Tulisuontie 2)
Kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen
21.7. Laajasalon kirkon seurakuntasali (Reposalmentie 13)

28.7. Roihuvuoren kirkon seurakuntasali (Tulisuontie 2)
4.8. Tammisalons kirkon seurakuntasali (Väylänrinne 1)
Diakoniatyöntekijä Hannele Juvonen
11.8. Laajaranta (Humalniementie 15)
Nuorisotyöntekijä Salla Lavonen
18.8. Roihuvuoren kirkon seurakuntasali (Tulisuontie 2)
Kappalainen Marko Mattila
25.8. Laajasalon kirkko (Reposalmentie 13)
kappalainen Kari Laaksonen

Herttoniemen metroasemalta bussilinjat:
Laajasalon kirkolle 84, 85, 86, 87, 88 ja 89
Roihuvuoren kirkolle 80 ja 82
Tammisalons kirkolle bussi 83
Laajarantaan 88 ja 89

Diakoniavastaanotot kesäkuu-elokuu

Roihuvuoren alue
(Roihuvuori, Tammisalo ja Marjaniemi)
Roihuvuoren kirkon diakoniatoimisto, Tulisuontie 2 p. 09-23405758
Tiistaisin klo 9–10 ajanvarausvastaanotto
Diakoniavastaanottoa ei ole 31.8.

Laajasalon alue
(Laajasalo, Jollas, Santahamina, Vartiosaari ja Villinki)
Laajasalon kirkon diakoniatoimisto, Reposalmentie 13 p. 09-23405768
Torstaisin klo 9–10 ilman ajanvarausta.

Laajasalon kirkolla ei ole diakoniatyön vastaanottoa 22.7, 29.7 ja 12.8.
Näinä viikkoina on diakoniavastaanotto Roihuvuoren kirkon diakoniatoimistossa tiistaisin klo 9–10.
Päihdetyön vastaanotto
Roihuvuoren kirkon diakoniatoimisto p. 09-23405718
ilman ajanvarausta keskiviikkona 9.6 ja 16.6 klo 14.30–16

Keskustelemaan papin kanssa

Papin kanssa voit keskustella henkilökohtaisesti seurakuntatoimistossa ma, ti, to ja pe klo 10–14 tai ke 12–18 tai puhelimitse p. 09-2340 5702. Pappi on tavattavissa keskustelua varten myös Roihuvuoren kirkolla keskiviikkoisin klo 18 pidettävän iltamessin yhteydessä. Halutessasi voit soittaa ja sopia ajan tapaamiselle (p. 09-2340 5702).

Yhteystiedot
Seurakuntatoimisto, Tulisuontie 2
avoinna kesän ajan
ma, ti, to ja pe klo 10-14 ja ke klo 12-18.
p. 09 2340 5700
Juhannusaattona toimisto suljettu!
kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen
pekka.kaskinen@evl.fi p. 09 2340 5710

Roihuvuoren kirkko, Tulisuontie 2
p. 09 2340 5700
Laajasalon kirkko, Reposalmentie 13
p. 0923405757
Laajaranta, Humalniementie 13
p. 092340 5770
Tammisalons kirkko, Väylänrinne 1
p. 09 2340 5790
Marjaniemen seurakuntakoti
Vanamotie 13 p. 09 2340 5715

seurakunnan työntekijät
etunimi.sukunimi@evl.fi
www.helsinginseurakunnat.fi/roihuvuori

Oman äänen etsintää – elokuussa laulukouluun

Kanttori, diplomilaulaja **Hannele Filppula** pitää jälleen elokuussa laulukoulu Roihuvuoren kirkolla. Suuren suosion saanut viisi iltaa kestävä kurssi järjestetään nyt jo 22. kerran.

Hei Hannele! Kerrotko, kenelle laulukoulu on tarkoitettu?

– Kaikille terveestä äänenkäytöstä kiinnostuneille.

Mitä kurssilla tehdään?

– Kurssilla etsitään omaa ääntä. Sen aikana harjoitellaan kehon asentoa ja kehon käyttämistä, hengitystä ja tervettä äänen tuottoa. Teemme paljon äänileikkejä ja toki laulammekin.

Joutuuko kurssilla laulamaan yksin?

– Yksinlaulusta ei ole kyse vaan teemme kaiken ryhmässä.

Merja Puisto-Ylimäki

Maksaako opetus tai siihen liittyvä materiaali?

– Kurssi ja siellä jaettava opetusmateriaali on ilmaista. Jos haluaa kirjoittaa asioita muistiin, omat muistiinpanovälineet pitää ottaa mukaan.

Täytyykö kurssille ilmoittautua?

– Ei tarvitse.

Voiko tulla, vaikka ei pääse joka kerta?

– Voi. Osallistua voi valitseminaan iltoina.

Laulukoulu Roihuvuoren kirkolla ma–ke 23.–25.8. ja ma–ti 30.–31.8. klo 18.30–21.

Lisätietoja Hannele Filppula 09-23405717

Perheleiri tulossa:

Syksyn valopilkku – Perheleiri 1.–3.10.2010 Korpirauhassa, Siuntiossa

Perheleirillä on ohjelmaa koko perheelle. Luvasa on ulkoilua, saunomista, hartaushetkiä sekä ohjelmaa aikuisille ja lapsille. Leirimaksu sisältää täyshoidon, bussikuljetuksen ja ohjelman. Leirimaksu: aikuiset 40 €, lapset alle 5 v. ilmaiseksi, lapset yli 5 v. 10 €, ja kolmanesta lapsesta alkaen 5 €. Leiriläisille lähete-tään ennen leirin alkua kirje, josta selviää tar-kemmat tiedot.

Tiedustelut diakoniatyöntekijä Eea Korho-nen, puh. 09-2340 5728. Leirillä mukana dia-koniatyöntekijä Anni Mero-Hiltunen, pastori Harri Ruskeepää ja seurakuntamme isosia.

Ilmoittautuminen lomakkeella, jonka saat

netistä (www.helsinginseurakunnat.fi/roi-huvuori), tai Roihuvuoren ja Laajasalon kirkoi-lta (elokuusta alkaen).

Kohti päihteetöntä elämää

Kolme kesäleiriä päihdekuntoutujille

■ **Talkooleiri 31.5.–2.6. Kivisaassa.** Mak-suttomalle leirille voi ilmoittautua Anna-Liis Kankaalle p. 092340 5788 tai Kristiina Se-linille p. 09 2340 5738. Leirillä ulkotöitä oh-jaa tuttuun tapaan Harri Eskelinen.

■ Roihuvuoren seurakunta ja Naistenvirta-projekti/Kettutien A-klinikka järjestävät **naistenleirin Tiilikanojan leiri-keskuksessa Tuusulassa 4.–6. kesäkuuta.** Leirin osanot-tomaksu 40 euroa sisältää täy-sihoidon: 4 lämmintä ateriaa, 2 aamu- ja iltapalaa, 2 päivä-kahvia, asumisen ja matkat.

Leirillä on mahdollisuus saunomiseen ja uimiseen. Leirille mukaan omat liina-vaatteet ja peseytymisväli-neet. Lähtö Roihuvuoren kir-kolta pe klo 13 ja paluu su n. klo 15. Ilmoittautuminen lei-rille p. 09 23405778. Leirillä ovat mukana diakonissa An-na-Liisa Kangas ja sairaan-

hoitaja ja projektikoordinaattori Lolan Lind-roos.

■ **Päihteetön leiri Bergvikin toiminta-keskuksessa Hirsjärven rannalla 21.–24. kesäkuuta.** Bergvikin toimintakeskuksen sijaitsee 18 km päästä Salosta. Siellä kaunis, kesäinen luonto odottaa meitä jälleen virkistymään ja viihtymään yhdessä. Bergvi-kiin matkustamme yhteisellä bussikuljetuksella. Leirin hin-ta on 50 €. Hintaan sisältyy täysihoito ja kuljetus. Jo pe-rinteeksi muodostuneen leirin järjestävät Itä-Helsingin seura-kunnat. Tiedustelut ja ilmoit-tautumiset diakonissa Anna-Liisa Kangas (Roihuvuoren seurakunta) p. 09 2340 5778, diakoni Eija Hoikkala (Mika-elin seurakunta) p. 09 2340 4844 ja diakoni Sari Nieminen (Vartiokylän seurakunta) p. 09 2340 6451. Ilmoittautumisai-ka leirille päättyy 7.6.

Messu metsän siimeksessä

Vartiosaaressa vietetään messua Metsä-kirkossa sunnuntai-iltapäivisin klo 16.

Messua vietetään 6.6.–5.9. välisenä aikana, ei juhannuksena 27.6. eikä 1.8.

Messut toimittavat Suomen evan-gelisluterilaisen kirkon papit. Ekumee-nisen Karmeliittaluostarin monipuoli-seen ja rikkaaseen liturgiseen elämään kuuluvat kirkkovuoden kulkua ja juhlia noudattavat messut. Joukkoon mahtuu monia erityis- ja teemamessuja. Litur-ginen monimuotoisuus, jakamattoman kirkon perintö, luostarin- ja karmeliit-tasääntökunnan erityispiirteet ja eku-meenisuus luterilaisen kirkon messuun sisältyneinä muodostavat ainutlaatuisia juhlahetkiä, jotka kutsuvat meitä tutus-tumaan oman aikamme kristinuskon avaraan ilmapiiriin.

Vesibussi m/s Maria lähtee sunnun-taisin Vartiosaareen Hakaniemen torin laidalta klo 15. Se pysähtyy myös Laaja-salon Reposalmen laiturissa klo 15.30. (Nämä vuorot eivät ole virallisessa aika-taulussa). Paluumatkalle se lähtee Var-tiosaaresta klo 18.20. Vesibussilla on myös muita sunnuntaivuoroja, jotka kulkevat Laajasalon Reposalmesta Var-tiosaareen kts. m/s Marian aikataulu.

Yhteisö tarjoaa vieraille kirkkokah-vien sijasta raikasta mehua luostarin puutarhassa messun jälkeen. Silloin voi myös tutustua pihapiirin kappeliin ja myymälään.

Katso lisää:
www.ekumeenisetkarmeliitat.fi

Rukous- ja ylistysillat

Roihuvuoren kirkon kappelissa
Ti 1.6. klo 18, 6.7. klo 18 ja 3.8. klo 18.
Illoissa mukana Sirkka Mykrä.

Kahvi maistuu terassilla

Laajasalon kirkon aulakahvio avoinna ma-pe klo 10–14 sisä- ja ulkotilassa. Roihuvuoren kirkolla Roihutapakahvio tiistaisin klo 12–14 seurakuntasalin au-lassa ja terassilla.

ps. Laajasalon kirkon Aulakahvio on kiinni juhannusaattona 25.6. ja 19.–23.7. suursiivouksen vuoksi.

Syksyn tuulia

Seurakunta mukana **Roihuvuoren ky-läjuhlissa** pe 27.8.

Syystori Roihuvuoren kirkolla tors-taina 9.9. klo 16–18. Syksyn satoa, lei-vonnaisia, arpoja, kahvio yms. Paikalla Hembölen kotieläimiä, mahdollisuus ratsastukseen.
Syyskausi alkaa Roihuvuoren kirkol-la avajaismessulla su 10.9. klo 10 ja Laajasalon kirkossa su 19.9. klo 12.

Syksyn Kiikari-lehti ilmestyy 9.9.

Seuraavassa numerossa on artikkel-i Roihuvuoren kirkon 40-vuotis-juhlista ja lasten piirustuskilpailun voittajista, joita emme valitettavasti saaneet tietoomme tämän numeron mennessä painoon.

Kompassi
Mihin suunnistaa?

”Oi katsohan lintua oksalla puun”– kesäillan yhteislauluhetki Laajasalon kirkon pihalla torstaina 10.6. klo 18. Lauluhetkeä vetää kanttori Päivi Niva-Vilkko. Sateen sattuessa laulamme sisällä.

Tule kokemaan sisäsaariston lumo

Pyöräretki Laajasalon ympäri 23.8.

Lähtö Laajasalon kirkolta klo 17.00. Teemme lep-poisan pyöräretken Laajasaloon ympäri. Reitti on yksi Helsingin kauneimmista ulkoilureiteistä. Matkan pituus on noin 20 kilometriä. Muista ot-taa mukaasi retkievää.

Retki kauniiseen kivikirkkoon

+/- 60 -toiminta järjestää syksyllä retken Tyrvään Pyhän Olavin kirkkoon. Matkalla tutustumme myös Emil Wickströmin taitelijakotiin Visavuo-ressa. Noin 35 euron hintainen matka tehdään keskiviikkona 15.9. Ilmoittautumiset 31.8 mennessä: ritva.pykalaniemi@kolumbus.fi. Tieduste-lut myös: Jukka Annala 050 62022 tai Juha-Mat-ti Terämä 045-1 306 324

Tyrön ystävyyss seurakunta Inkerissä

Seurakunnallamme on ystävyyss seurakunta Tyrö Inkerissä. Tyrö sijaitsee Lomonosovin kunnan alueella lähellä turistien suosimaan Pietarhovia. Roihuvuoren seurakunta järjestää vuosittain muutaman päivän mittaisen seurakuntamatkan Tyröön - samalla matkalla on oiva mahdollisuus tutustua pieneen inkeriläis-seurakuntaan ja miljoonakaupunki Pietarin monipuoliseen kulttuuriantiin.

Tyrön suomalainen evankelis-luterilainen seurakunta on vanha: se on perustettu vuonna 1640 eli yli kuusikymmentä vuotta Pietaria aikaisemmin. Alkujaan Tyrön seurakuntaan kuului 62 kylää. Myös Pietarin edustalla sijaitseva Retusaari

(nykyinen Kronstadt) oli aluksi osa seurakuntaa – mutta vuonna 1836 sinne perustettiin oma luterilainen seurakunta Kronstatti, joka toimi alueella aina 1920-luvulle asti.

Tyrö sai oman pienen puukirkkonsa vuonna 1691 ja vuonna 1749

keisarinna Elisabet rakennutti sinne omilla varoillaan puukirkon. Nykyinen Pyhän Johanneksen kirkko rakennettiin vuonna 1831 keisari Nikolai I myöntämin varoin. Ison kivikirkon jumalanpalvelukseen mahtuu yli 700 henkeä.

Vilkas kirkollinen elämä vaikeutui Inkerissä 1930-luvulla. Tämä heijastui ratkaisevasti myös Tyrön seurakunnan toimintaan: Tyrön kirkko suljettiin vuonna 1936. Samalla kirkon omaisuus otettiin valtion haltuun ja kirkkorakennuksesta tehtiin elokuvateatteri.

Seurakuntalaisille aika oli monella tapaa raskasta: moni sai surmansa Leningradin piirityksessä ja osa siirron eri puolille Neuvostoliittoa. Monet joutuivat myös saksalaisten miehityksen alle ja heidät evakuoitiin Suomeen vuonna 1943. Suurin osa Suomeen muuttaneista palautettiin takaisin kotiseuduilleen vuonna 1945, mutta monet heistä joutuivat myös eri puolille Neuvostoliittoa – lähinnä pahamaineiseen Siperiaan.

Neuvostoliiton hajottua alkoi värikkäitä elämänvaiheita kokeneiden inkeriläisten kirkollinen toiminta vähitellen viritä. Toiminta oli lähinnä kotiseuroja ja hautausmaakokouksia. Moni seurakunnan jäsen alkoi pitää kotikirkkonaan Puskinin kirkkoa, joka avattiin uudelleen käyttöön vuonna 1977.

Itsenäiseksi seurakunnaksi

Tyrön oma seurakunta rekisteröitiin 13.2.1991. Pastori **Arvo Survo** kutsui Lomonosovin alueen inkeriläiset ensimmäiseen omaan jumalanpalvelukseen Lomonosovin kulttuuritalolle saman vuoden hel-

mikuussa. Tästä lähtien jumalanpalveluksia alettiin pitää kirkonmaällä aika-ajoin. Entinen kirkkorakennus oli mennyt huonoon kuntoon elokuvateatterina toimiessaan ja pysyi yhä autiona ja tyhjänä. Päivämäärää 20.11.1991 voidaan pitää seurakunnan ilon ja juhlan päivänä: silloin rakas mutta rapistunut kirkko palautettiin takaisin seurakunnalle.

Yhteistyö Tyrön seurakunnan ja suomalaisten välillä alkoi kukoistaa 1990-luvulla: Suomen Kirkon Ulkomaanapu, Malmin, Mikaelin ja Roihuvuoren seurakunnat lähtivät silloin mukaan kirkonrakennusprojektiin omalla asiantuntemuk-

sellaan ja rahoituksellaan. Kunnostettu Pyhän Johanneksen kirkko vihittiin uudelleen jumalanpalveluskäyttöön 19.5.1996.

Tyrön seurakunnalla on ollut uudelleen perustamisen jälkeen monta kirkkoherraa. Aluksi Arvo Survo hoiti Tyröä samanaikaisesti usean seurakunnan kanssa. Nykyinen kirkkoherra on **Alexander Hlynov**. Tyrön seurakunta on pieni; valtaosa sen 250 jäsenestä ovat vanhoja inkeriläisiä. Viime vuosina luterilainen seurakunta on alkanut kiinnostaa myös sellaisia venäläisiä, joilla ei ole inkeriläistaustaa.

Kari Laaksonen

Seurakuntamatka Tyröön ja Pietariin 27.-29.8.2010

- Lähtö matkalle pe 27.8. klo 7.00 Laajasalon kirkolta ja klo 7.15 Roihuvuoren kirkolta.
 - Pysähtyminen Vaalimaalla n. klo 10. Ruokailu omakustanteisesti huoltoaseman tilavassa ravintolassa.
 - Matka jatkuu rajamuodollisuuksien jälkeen. Pysähdyspaikkoina Viipuri ja Terijoki.
 - Pietarissa majoittuminen hotelli Ladogaan n. klo 18.
 - Lauantaina tutustumme kiertoajelulla Pietariin. Käymme Jusupovin palatsissa ja Iisakin kirkossa. Omakustanteinen lounas n. klo 14 Pyhän Marian kirkolla.
 - Molempina iltoina vapaa ohjelma. Iltaisin voi halutessaan ruokailla hotellissa tai lähialueen ravintoloissa. Ydinkeskustaan tutustumisen suosittelemme tekemään pienissä ryhmissä. Tiedustelemme mahdollisuuksia konsertti- ja balettilippuihin.
 - Sunnuntaiaamuna lähdemme ystävyyss seurakunta Tyröön ja vietämme siellä jumalanpalvelusta Tyrössä klo 11.
 - Jumalanpalveluksen jälkeen nautimme yhdessä tyröläisten kanssa matkan hintaan sisältyvän lounaan.
 - Iltpäivällä lähdemme kotimatalle.
 - Roihuvuoren ja Laajasalon kirkkoille saavumme n. klo 22.
- Matkan hinta on 235 €. **Matkailta 5.8. klo 18** Laajasalon kirkolla. Ilmoittautuminen ja tarvittavien paperiden toimittaminen 5.8. mennessä Roihuvuoren seurakuntatoimistoon p. 09-2340 5700. Tiedustelut Kari Laaksonen p. 09 2340 5716 tai kari.laaksonen@evl.fi

Seurakuntamme nimikkolähetit esittäytyvät:

Leppäsen perhe muutti Herttoniemestä Kambodzhaan

Upu, Jan-Eerik (Tane) ja 1-vuotias Milo Leppäsen koti sijaitsee tällä hetkellä Kambodzhan Phnom Penhissä.

Työ Suomen Lähetysseurassa veti Upua ja Tanea puoleensa monestakin syystä. – Lähetysseura oli meille jo entuudestaan tuttu. Koimme seuran tekemän työn tärkeäksi, kiinnostavaksi ja haastavaksi. Halusimme päästä itsekin osallisiksi näistä työtehtävistä

Leppäset ovat molemmat koulutukseltaan antropologeja. Ennen lähetyskurssin aloittamista Tane toimi antropologina hollantilaisessa tutkimusryhmässä. Upu opetti antropologiaa, ja ennen Kambodzhaan lähtöä hän työskenteli Lähetysmuseon Kiina-tutkijana

Aasia on ollut Leppästen sydäntä lähellä jo pitkään. Upu asui Aasiassa jo lapsena. Upu ja Tane ovat yhdessäkin ehtineet jo ennen Kambodzhaan muuttua asua Aasiassa työn ja opintojen merkeissä.

– Kerran pääsimme työn mer-

keissä käymään Kambodzhasa. Maan rankasta historiasta huolimatta sen kauneus yllätti ja ihmisten sydämellisyys kosketti. Maa on kuitenkin erittäin köyhä, ja monet ihmiskohtalot ovat järkyttäviä. Olemme iloisia että meille on tarjoutunut mahdollisuus tehdä työtä juuri tässä maassa.

Tähän saakka Leppästen työ on ollut kokopäiväistä Khmer-kielen opiskelua.

– Opiskelemme Khmer-kieltä vajaan vuoden ajan, sen jälkeen aloitamme työt bunong-vähemmistökansan lukutaito- ja kehitysohjelman parissa (lyhenne ”READ”)

Perhe on sopeutunut Kambodzhaan hyvin.

– Pidämme aurinkoisista päivistä, eksoottisista hedelmistä, ystävällisistä ihmisistä, kukkien väriiloista, amok-kalaruosta ja tuktuk-ajeluista kaupungilla. Kaipaamme Suomesta lähinnä neljää vuodenaikaa, lumiukkoja, ystäviä ja sukulaisia, tuoretta ruisleipää, Helsingin uimastadionia, lasten maisinaksuja sekä isoäidin mustikka-piirakkaa, Leppäset luettelevat.

Kambodzhan nuorten keskuudessa on tällä hetkellä kiinnostusta evankeliumia kohtaan. Kristillinen yhteisö kasvaa vähitellen. Arviot kirkon koosta vaihtelevat, mutta kristittyjen määrän katsotaan olevan kutakuinkin välillä 60–80 000. Erityisenä haasteena on teologisen koulutuksen tarve. Luterilaista kirkkoa maassa ei vielä ole

Leppäset ovat asettaneet lähiaikojen tavoitteekseen oppia Khmer-kieltä ja tutustua Lähetysseuran kumppanijärjestö ICC:n tekemään työhön sekä tuleviin kollegoihin

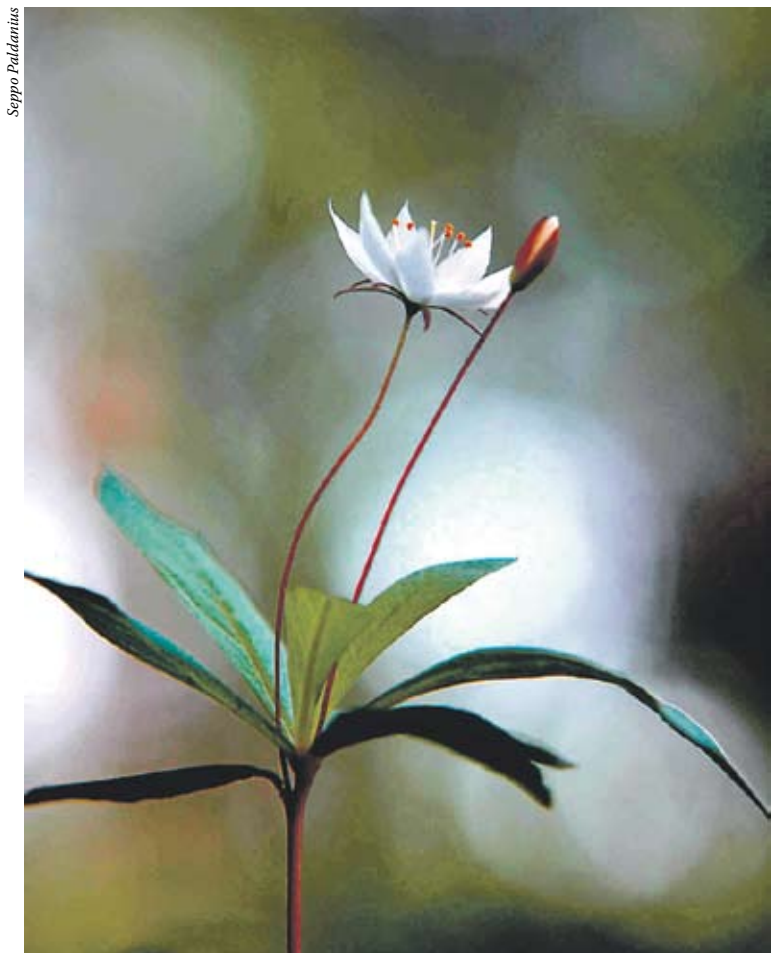
– Tavoitteenamme on myöskin tutustua Kambodzhan vähemmistöjen asemaan ja tukea vähemmistökansojen parissa tehtävää työtä, ensisijaisesti READ-hanketta Mondulkirin maakunnassa Koillis-Kambodzhasa

– Olemme hyvin iloisia saadesamme olla Roihuvuoren nimikolähettejä. Kiitämme kaikesta siitä tuesta, jota olemme seurakunnalta saaneet. Pyytäisimme, että ottaisitte esirukouksiinne bunong-kansan parissa tehtävän työn.

Anna-Mari Kaskinen

”Kambodzhasa kauneus yllätti ja ihmisten sydämellisyys kosketti”
Leppäset kuvailevat uutta kotimaataan. Lue lisää
<http://leppaset.blogspot.com/>

Kevät noruu
puroina poskilleni
kun iltahämärän hurmaama lintu
laulaa esiin
mullantuoksun.

Joka puolella
Jumalan sana:
Tulkoon!

Hanna-Kaisa Hartala

Talvi oli pitkä yö
luulin
että loputon

mutta nyt
seison sydäntäni myöten
linnunlaulussa
valkovuokoissa

jääät murtuvat
paisuvien silmien voimasta

ja
lävitseni virtaa
kevät

lehtivihreä
ehtoollisviini.

Minäkö
en uskoisi
ylösnosemukseen
luomisvoimaan,
kuolleista herännyt.

Hanna-Kaisa Hartala

**LAHJAKORTIT
KEVÄÄN JUHLIIN**

esim. JALKAHOITO 20 €
kesäkuun loppuun asti

Vaihtoehtoinen ammatti- ja
oppisopimuskoulu

ma-ti, pe 9.00-15.30,
ke 12.00-18.30, to 9.00-18.30

Pulttitie 9, 3.krs
(Roihupellon teollisuusalue)

Ajanvaraus 09-7250 7245

Ilmoitusmarkkinointi

Jaana Mehtälä
020 754 2309
040 509 4962
jaana.mehtala@kotimaa.fi

KOTIMAA-YHTIÖT

ALHOVUORI

Kotoisa caravanalue
luonnonkauniissa Pusulassa
80 km Laajasalosta.
Yhteisöllinen vaihtoehto
mökkeilyyn.
Myös vuokrattavia laatuvaunuja.
Kaikki palvelut. www.alhovuori.fi
Lisätietoja: Marja-Leena Viljanen
puh. 040 539 0055

Työn iloa ja luottamusta

- Virvoittavat coaching-keitaat
- Yksilö- tai ryhmätyönohjaus
- Voimistavat valmennukset

www.viritys.net

Leena Kojonen • Valmennustalo Viritys • 050-371 6499 • leena.kojonen@viritys.net

ONNITALO

Palvelutalomme Tammisalossa
tarjoaa ikäihmisille monipuolisia
ja laadukkaita palveluja sekä
turvallista ja viihtyisää asumista.
Kysy myös lyhytaikaisia paikkoja.

Tule tutustumaan taloon!
Tiedustelut puh. (09) 787 284
www.onnitalo.fi onnitalo@dlc.fi

Liity Kanta-asiakkaaksemme
saat kaikki proteesityöt nopeasti ja edullisemmin

Varaa itsellesi maksuton tarkastusaika heti. Tarkastuksen yhteydessä saat kanta-asiakaskorttimme veloituksetta.

Kanta-asiakkaanamme saat uudet proteesit kanta-asiakashintaan, aina ilmaisen tarkastuksen ja suunnittelun, korjauksista ja pohjauksista -15%, kerran vuodessa proteesien puhdistuksen maksutta

Keskustan Erikoishammasteknikot
Hämeentie 7 (katutaso), Helsinki, puh. 050-5533050

Laajasalon apteekki DEGERÖ APOTEK

Puh. 09 686 00 30 / 09 686 00 321 Fax: 09 686 00 322

Yliskyläntie 3
00840 HELSINKI

Arkisin: 09-19 (18)
Lauantaisin: 09-15 (14)

ELÄINLÄÄKÄRIKESKUS

Helsingin Eläinlääkäri Keskus

Apu lemmikkieläinten eläinlääketieteellisiin ongelmiin

HOIDAMME lemmikkieläinten
+ Korva-, silmä- ja ihosairaudet
+ Rokotukset ja todistukset
+ Kirurgiset- ja sisätaudit
+ Hammashoidot
+ Röntgen- ja ultraäänitutkimukset
+ Laboratoriotutkimukset

PALVELEMME kaikissa lemmikkieläimiin
liittyvissä eläinlääketieteellisissä ongelmissa
ma-to 9 - 20 ja pe 9 - 18
+ Terveystseuranta
+ Ruokinta- ja käyttäytymisongelmat
+ Eläinsuojelu
+ Myös kotikäyntejä

Avoimma ma-to 9 - 20, pe 9 - 18
Koskenhaantie 34, 00940 Helsinki
(09) 342 4330
Fax (09) 3424 3322
www.elainlaakarikeskus.fi

Kesäkurssit Laajasalossa

Lasten päiväleirit alk. 7.-11.6.
Teatterileiri nuorille 7.-23.6.

Sarjakuvaa! 14.-18.6.
Akvarellimaalaus 31.5.-3.6. ja 9.-12.8.
Öljyvärimaalaus 14.-18.6.

Runopaja 14.-16.6. ja 6.-8.8.

Dekkaripaja 26.-31.7.

Laulu ja liike 10.-14.6.
Tehokurssi laulajille 14.-17.6.
Saksalainen lied 26.-30.7.

Englannin keskustelu 14.-18.6. ja 9.-13.8.
Matkailijan espanjaa 14.-18.6.
Ranskan keskustelu 19.-23.7.
Espanjan keskustelu 26.-30.7.

Tanssiva keho 17.-19.6.
Keho huoltoon! 12.-14.8.

Lisätietoja:
www.laajasalonopisto.fi tai 09-6219000
Huom!
Ilmoittautuminen viimeistään
kaksi (2) viikkoa ennen kurssin alkua.

Tervetuloa meren rannalle oppimaan yhdessä
ja nauttimaan kesästä!

**LAajasalon
OPISTO**
www.laajasalonopisto.fi

www.bible.fi - markkinoiden laajin raamattuvalikoima - Suomen Pipliaseura - www.pipliakauppa.fi

Juhlan kunniaksi

**NAHKAKANTISET RAAMATUT
JA VIRSIKIRJAT**
Uudet hehkuvat kansivärit
lime ja keltaoranssi.
Tilaa nimipainatus ajoissa!

THE BOOK - UUSI TESTAMENTTI
Moderni, puhuttelevat kuvat.
Vaihtoehtoinen lahjaidea!

RAAMATTU APOKRYFIKIRJOIN
Juhlava, edullinen Raamattu,
mukana deuterokanoniset kirjat.

Suomen Pipliaseura

www.bible.fi | PL 54 | 00241 HELSINKI | puh 010 838 6520 | saatavana myös kirjakaupoista

Minun kirkkoni – metsäkirkko

Lähes kaikille seurakuntalaisille lienevät tuttuja Roihuvuoren, Tammisalons ja Laajasalon kirkot, mutta harva tulee ajatelleeksi, että Roihuvuoren seurakunnan alueelta löytyy myös luostari ja tämän kappeli. Vartiosaaren metsäisessä kätöksässä on nimittäin neljän vuoden ajan ollut Ekumeeninen Karmeliittaluostariyhteisö, johon Jumala on kutsunut Hannele Kivinen de Faun tarjoamaan ihmisille hiljentymisen paikkaa.

– Lapsesta asti olen ollut kahden maan, kahden kirkon ja kahden kulttuurin välissä. Koska Espanjan kieli ja katolinen kirkko olivat minulle tuttuja, oli luontevaa etsiä siihen suuntaan, kun retriittien kautta tutuksi tullut hiljaisuuden elämä alkoi viedä mukanaan.

Sisar Hannelen oma luostari on Toledon luostari Espanjassa. Vartiosaareen hän päätyi, kun kerran Heponiemen hiljaisuudenkeskuksen retriitissä eräs nainen tuli kertomaan omistamastaan talosta, jolle pitäisi keksiä käyttöä. Tämä talo on nyt Ekumeenisen Karmeliittayhteisön käytössä.

– Luostarielämässä ei ole mitään ristiriitaa luterilaisuuden kanssa, sillä jokaisen pitäisi päivittäin pysähtyä pitämään rukoushetkiä. Minusta on ehdottoman tärkeää, että meillä on yhteys siihen seurakuntaan, jonka alueella asumme. Roihuvuoren seurakunnan edellinen kirkkoherra **Matti Malmivaara** oli hallituksemme jäsen ja nykyinen kirkkoherra **Timo Pekka Kasinen** on hallituksemme puheenjohtaja.

Luonnon keskellä

Sisar Hannelella on vahvat juuret Tuomasmessussa, sillä hän oli mukana sen alkuvaiheissa. Nykyisin Ekumeenisen Karmeliittaluostariyhteisön valkoinen merenranta-kappeli ja siinä pidettävät hetkipalvelukset merkitsevät hänelle todel-

la paljon.

– Meillä on joka päivä neljä noin tunnin mittaista hetkipalvelusta. Kappelissa voi pitää myös esimerkiksi kastetilaisuuksia tai tulla pienen ystäväjoukon kanssa viettämään syntymäpäivää osallistumalla rukoushetkeen. Lisäksi meillä on sunnuntaisin messu metsäkirkossa, jossa on puiset penkit ja alttari keskellä metsää. Suomalaisilla on luontoon äärettömän hieno suhde, jonka monet kansat ovat menettäneet.

Mysteerin äärelle

Ekumeeninen karmeliittaluostariyhteisö järjestää kristilliseen mystiikkaan, spiritualiteettiin ja kontemplatiiviseen elämäntapaan liittyviä kursseja, hiljaisuuden retriittejä ja matkoja. Sisar Hannele korostaa mystiikan kuuluneen aina kristinuskoon.

– Jo Paavali puhui ehtoollisen salaisuudesta eli mysteeristä! Kristinuskon ei ole uskonto vaan usko: Sanan tuleminen lihaksi, ylösnous, sakramentit – ne ovat mystiikkaa alusta loppuun asti. Samoin jokainen messu on mystiikkaa: puhdistuminen eli synnintunnustus ja synninpäästö, valaistuminen eli sana ja yhtyminen eli ehtoollinen. Moni hakee mystiikkaa vaikka mistä, ja kuitenkin kristinuskon nimenomaan sitä.

Yhteisön sääntöihin kuuluu, että sen jäsenten on kehitettävä jat-

Timo Pekka Kasinen

kuvasti itseään opiskelemalla ja lukemalla. Tämän lisäksi on oltava säännöllinen rukouselämä.

– Ihmiset saattavat ajatella, että olemme passiivisia, mutta emme ole sitä. Me todistamme maailmalle olemassaolollamme aika paljon. Sitä paitsi rukoilemme maailman puolesta ja tarjoamme ihmisille paikan Jumalan kohtaa-

miseen. Emme sinänsä opeta vaan saatamme ihmisiä mysteerin äärelle. Jumala on mysteeri ja sellaiseksi hän tässä ajassa jää. Meidän pitää oppia elämään sen salaisuuden kanssa.

Kiinnostuitko? Lisätietoja: www.ekumeenisetkarmeliitat.fi

Hanna-Kaisa Hartala

Vartiosaaren metsäkirkossa vietetään messua kesäsunnuntaisin klo 16, katso tarkemmat tiedot Kiikarin sivulta 13.

Paluumuuttajan mielenmaisema

PALASIN EVANKELISLUTERILAISEN seurakunnan jäseneksi kymmenkunta vuotta sitten. En löytänyt heti tietä kotiseurakuntaani vaan osallistuin mökkikuntani Miehikkälän seurakunnan rientoihin – muutaman kerran vuodessa. Olin yli kuusikymppinen ja vierastin pappeja, ehkä rippikoulussa ja armeijassa 50-luvulla saamani autoritäärisen kasvatuksen vuoksi. Papit olivat nuoruudessani kaikki miehiä, mutta ei heille menty puhumaan kuin mies miehelle. Ei edes silloin kun kipuili irti kirkosta keski-ikäen kynnyksellä. Ymmärsin vasta myöhemmin, että minunkin eroamiseni kirkosta oli alitajuista auktoriteettikapinaa.

Ensimmäisen kerran tunsin tapaavani papin silmän tasalta haastatellessani Miehikkälän kirkkoherra Hannu Pekkala kolumnia varten viisi vuotta sitten. Olimme ikätovereita ja muistelimme miehen keski-ikäen kriisiä: tyhjyyden tun-

netta, rauhattomuutta, voimien hiipumista, nuoruuden kaipuuta. Elämän liukumista käsistä. Pekkala määritteli tehtäväkseen kertoa, miten Jumala haluaisi meidän toimivan. Varautuneisuuteni pappeja kohtaan hävisi siinä siunauksessa hetkessä. Tajusin yksinkertaisesti: pappi ei vaadi, uhkaile eikä pelottele. Hän kertoo ihmiseltä ihmiselle – valinnat ovat minun.

Olen hitaasti kypsyvä paluumuuttaja. Minulta meni viisikymmentävuotta vuotta ennen kuin kävin ehtoollisella rippikoulun jälkeen. Tiedän, että ihmisten välinen yhteisöllisyys on ehtoollis-pöydässä, mutta jokin minussa epäilee yhteisöllisyyttäni jumalanpalveluksessa. En osaa laulaa mukana, kansakoulussa oppimani virret ovat poissa. Kirkkovuosi on entinen, mutta virret vieraita. En edes tiedä ilman ohjausta milloin pitää seistä ja milloin istua.

Kun katson elämäni nykyhetkestä alkuun, huomaan yhteyden Jumalaan säilyneen lapsuudenkodistani saakka. Iltajaamurukoukset ovat kannatelleet suhdettani. Arvelen monen ikääntyneen ja kaltaiseni ihmisen pohtivan parhaillaan elämänsä tarkoitusta, suhdettaan Jumalaan ja yhteisöllisyyttä. Meitä harmaantuneita pohtijoita on montaa sorttia: pappikammoisia, laulunlahjattomia, ujoja ja epäilijöitä. Monen ammatin taitajia. Olisi onnellista jos seurakunta löytäisi meidät ja me seurakunnan. Nyt näyttää sikäli hyvältä, että Roihuvuoren seurakunta on ilmiselvästi maldattamassa kirkon kynnystä ja hakeutumassa vuorovaikutukseen maallikkoyhteisönsä kanssa. Yhteisöllisyyden kokemisen muodot voivat laajentua muuallekin kuin jumalanpalvelukseen.

Pertti Araviita

Marko Anttila

